



విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 49 సంచిక : 5 విజయవాడ 5-7-2016 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

పెరుగుతున్న సంక్షోభం మధ్య ప్రారంభమైన ఖరీఫ్ సేద్యం

దేశంలోని అనేక ప్రాంతాలతోపాటు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో ఖరీఫ్ సేద్యం ప్రారంభమైంది. కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న విధానాల ఫలితంగా వ్యవసాయ సంక్షోభం పెరిగిపోతూ ఉండటంతో ఈ సంవత్సరంలో కూడా రైతాంగానికి ఊరట లభించని పరిస్థితే ఉంది. సాగునీరు, పంటరుణాలు, పంటల ధరలు, విత్తనాలు, మార్కెట్ సౌకర్యం మొదలైన సమస్యలు రైతాంగాన్ని సంక్షోభం నుండి బయటపడనీయటం లేదు. తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాల్లో రైతాంగం పరిస్థితి అత్యంత దయనీయంగా మారింది.

సాగునీటి సమస్య

గత నాలుగు సంవత్సరాలుగా రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల్లో తీవ్ర దుర్భిక్షం, కరువు నెలకొంది. ఫలితంగా సేద్యం కుంటుపడుతూ వచ్చింది. ఈ పరిస్థితి ఎదుర్కోవటానికి నిర్దిష్టమైన చర్యలు తీసుకోవటంలో రెండు ప్రభుత్వాలు విఫలమైనాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో వర్షపనీరు, వరదనీరు నిల్వచేసే సామర్థ్యం గల రిజర్వాయర్లు, ఆనకట్టలు నిర్మించటంతోపాటు, నిల్వచేసే విధంగా చెరువులకు మరమ్మత్తులు జరిపితే, కరువు పరిస్థితుల్లో కూడా సాగునీటి సమస్య చాలావరకు పరిష్కారమయ్యేది. ప్రభుత్వాల విధానం అందుకు విరుద్ధంగా ఉంది. దాని ఫలితంగా సాగునీటి సమస్య తీవ్ర రూపం దాల్చింది. దశాబ్దాలుగా సాగునీటి సమస్యలేని కృష్ణాదెల్టాకు గత సంవత్సరంలో సాగునీరు విడుదలకాని పరిస్థితి ఏర్పడింది. వేలాది రూపాయలు ఖర్చుచేసి బోర్ల సేద్యం చేయాల్సిన దుస్థితి రైతాంగానికి ఏర్పడింది. రాయలసీమ కరువుతో అల్లాడుతున్నది. నెల్లూరు, ప్రకాశం, గుంటూరు జిల్లాలోని పల్నాడు, విజయనగరం, శ్రీకాకుళం జిల్లాల్లోని అనేక ప్రాంతాల్లో సేద్యం మూలపడింది.

సేద్యపునీరు అందించే విధానాలు చేపట్టకుండా ప్రజల మధ్య విద్వేషాలను రెండు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కొనసాగిస్తున్నాయి. నీటి తగువుల్లో పోటీపడుతున్నాయి. ఇందుకు తనవంతు పాత్రను కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్వహిస్తున్నది. ఇంతకు ముందు కూడా కర్ణాటక, మహారాష్ట్ర, ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్‌ల మధ్య నీటి తగువులు కొనసాగాయి. ఈ తగువులను ఆపుతూ, మూడు రాష్ట్రాల మధ్య నీటి కేటాయింపులు చేస్తూ బ్రిజేష్ కుమార్ ట్రిబ్యునల్ తీర్పు యిచ్చింది. తీర్పు అమలు పర్యవేక్షణకు, పరివాహక రాష్ట్రాలతో బోర్డు ఏర్పాటు చెయ్యటంతోపాటు వాటికి ఇవ్వవలసిన అధికారాలను కూడా నిర్దేశించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ విడిపోవటంతో నాలుగు రాష్ట్రాలతో బోర్డు ఏర్పాటు చేయాల్సి ఉంది. ట్రిబ్యునల్ తీర్పును అమలుచేస్తే నదీజలాల పంపకం సమస్య చాలావరకు పరిష్కారం అవుతుంది. ట్రిబ్యునల్ తీర్పు ప్రకారం నాలుగు రాష్ట్రాలతో బోర్డు ఏర్పాటుచేయాల్సి ఉండగా కేంద్రంలోని బి.జె.పి ప్రభుత్వం ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణాలకు మాత్రమే బోర్డులను పెట్టింది. ప్రాజెక్టులవారిగా ట్రిబ్యునల్ నీటిని కేటాయించడం వలన ఏ.పి., తెలంగాణాలకు నీటి కేటాయింపులు నిర్ణయించబడినా, తిరిగి వీటి మధ్య నీటి పంపకం చెయ్యమని కేంద్రం ట్రిబ్యునల్‌కి సూచించింది. ఈ రకంగా రెండు రాష్ట్రాల మధ్య నదీజలాల తగవులు సాగేందుకు బి.జె.పి ప్రభుత్వం అవకాశం యిచ్చింది.

తాను అధికారంలోకి వస్తే ప్రాజెక్టులు పూర్తిచేసి సాగునీరు అందిస్తానని చెప్పిన తెలుగుదేశం పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత మాటలకే సాగునీరు పరిమితమైంది. 90 శాతంపైగా పూర్తైన పులిచింతల, 80 శాతంపైగా పనులు జరిగిన హంద్రినీవా మొదలైన ప్రాజెక్టులను పూర్తిచేయలేకపోయింది. 2018 సం॥కల్లా పోలవరం ప్రాజెక్టు పూర్తిచేస్తామని చెప్పిన కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, వాటి బడ్జెట్‌లో అందుకు కేటాయించిన నిధులు హాస్యాస్పదంగా ఉంది. కేంద్ర బడ్జెట్‌లో 100 కోట్లు కేటాయించగా, రాష్ట్ర బడ్జెట్‌లో 3660 కోట్లు కేటాయించి 3500 కోట్లు కేంద్రం ఇస్తుందన్న భావన వ్యక్తం చేసింది. కేంద్రం మొండిచేయి చూపితే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఖర్చు చేసేది 100 కోట్లు మాత్రమే. 2018 నాటికి పోలవరం ప్రాజెక్టు పూర్తికావాలంటే ప్రస్తుత అంచనా ప్రకారం 30 వేల కోట్లు ఖర్చుచేయాలి. బడ్జెట్ కేటాయింపులు చూస్తే ఎప్పటికీ పూర్తి అవుతుందో తెలియని పరిస్థితే వుంది. ఈ ప్రాజెక్టు ఎవరి ఆధ్వర్యంలో జరగాలన్నదానిపైన కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు వాదులాడుకొంటూ పోటీపడుతున్నాయి.

2018 నాటికి పోలవరం ప్రాజెక్టు పూర్తిచేస్తామని, ఆ తోపు కృష్ణా దెల్టాకు, రాయలసీమకు నీరు అందించేందుకు 1650 కోట్లతో పట్టిసీమ ఎత్తిపోతల పథకం పూర్తిచేసి గోదావరి నీటిని పంపుల ద్వారా మళ్ళిస్తామని చంద్రబాబు ఆర్పాటంగా ప్రారంభోత్సవం చేశాడు. గోదావరి నీటిని కృష్ణకు మళ్ళించాలంటే అందుకు అణుగుణంగా నీటినిల్వ ఉండాలి. గోదావరి, కృష్ణా నదులకు పది, పదిహేను రోజుల వ్యత్యాసంతో వరదలు వస్తాయి. ప్రకాశం బ్యారేజి వద్ద 12 అడుగులకు మించి నీటి నిల్వ సాధ్యంకాదు. అటువంటిప్పుడు గోదావరి నుండి కృష్ణకు నీటిని మళ్ళించడం సాధ్యంకాదు. వరదలు రాని సమయంలో గోదావరి నుండి కృష్ణకు నీరు మళ్ళించడమూ సాధ్యంకాదు. ఈ వాస్తవం చంద్రబాబుకి తెలిసినా పట్టిసీమ పథకం ఎందుకు చేపట్టినట్లు అన్న ప్రశ్నకు రాజధాని ప్రాంతంలోని పరిశ్రమలకు నీరు, కరెంటు ఇచ్చేందుకేనన్న సమాధానం వస్తుంది.

పట్టిసీమ పథకాన్ని 2015 ఆగస్టునాటికి పూర్తిచేసి కృష్ణమ్మ నీటిని మళ్ళిస్తానని చెప్పి అది పూర్తిచేయలేకపోయారు. తీవ్ర విమర్శలు వెల్లువెత్తుతున్న సందర్భంలో రెండు పంపులను ఆడించి నీరు మళ్ళించినట్లు ప్రభుత్వం మభ్యపెట్టచూసింది. ఆ బూటకం రైతాంగానికి అర్థమైంది. సాగునీరు అందక అల్లాడుతున్న కృష్ణాదెల్టా, రాయలసీమ రైతుకు పట్టిసీమ ద్వారా చుక్క నీరు అందకపోవటమే అందుకు నిదర్శనం. ఈ సంవత్సరం మే కల్లా పట్టిసీమలో పూర్తిగా పంపునెట్లు బిగించి నీటిని కృష్ణమ్మకు మళ్ళించి జూన్ 10కల్లా కృష్ణాదెల్టా కాల్వలకు సాగునీరు అందిస్తామని ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. రైతాంగంలో సకాలంలో నీరు అందుతుందనే ఆశ మొలకెత్తింది. పట్టిసీమలో అలాంటి పనులు జరగలేదు. మళ్ళించేందుకు నీరూలేదు. జూన్ నెల పూర్తికావస్తున్నా సాగునీటి విడుదల గురించి ప్రభుత్వం మాట్లాడడం లేదు. ఇంకుడుగుంటలు, పంట కుంటలు పొలాల్లో, ఇళ్ళముందు గోతులు తవ్వటం రెయిన్ గనీలు, మోటారు పంపునెట్లను నీటి సమస్యకు పరిష్కారంగా చంద్రబాబు రైతాంగాన్ని మభ్యపెడుతున్నారు. ప్రస్తుత పరిస్థితులను బట్టి ఈ సంవత్సరం కూడా సాగునీరు అందదేమోనన్న అనుమానం రైతాంగంలో వ్యక్తమౌతుంది. రిజర్వాయర్ల, ప్రాజెక్టుల నీటిని సాగుకి ప్రాధాన్యత ఇవ్వకుండా విద్యుత్తు కోసం, పరిశ్రమల కోసం నీటిని మళ్ళించడం కారణంగా సాగునీటి సమస్య తీవ్రరూపం దాల్చింది. నదుల నీటిమట్టం అడుగుంటిన తర్వాత నీటి వాటాల కోసం తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లు ట్రిబ్యునల్ ముందు కీమలాడుకొంటూ సాగునీటి సమస్యను ప్రక్కదారి పట్టించేందుకు పూనుకున్నాయి.

పంటలకు న్యాయమైన ధరల సమస్య

తాము అధికారంలోకి వస్తే పంటలకు గిట్టుబాటు ధరలు, మార్కెట్ సౌకర్యం, ఎరువులు, విత్తనాలు సకాలంలో అందించి రైతాంగం జీవితాలనే మార్చివేస్తామని పోటీపడి ఎన్.డి.ఏ, తెలుగుదేశం పార్టీ కూటములు ప్రకటించాయి. ఈ రెండు కూటములు అధికారంలోకి వచ్చిన కొద్ది నెలలకే వాటి అసలు ఉద్దేశం రైతాంగానికి అవగతమైంది. ఎన్.డి.ఏ ప్రభుత్వం ఎడల రైతాంగంలో భ్రమలు తొలగుతున్న సందర్భంలో, వారిని మభ్యపెట్టేందుకు స్వయంగా ప్రధానమంత్రి పూనుకొన్నాడు. 2022 నాటికి రైతాంగం ఆదాయం రెట్టించుచేసి వారి జీవితాల్లో వెలుగులు (తరువాయి 2వ పేజీలో)

జనశక్తి సంచికను ఆన్‌లైన్ ద్వారా చదువుకొనుటకు

www.janasakthionline.com

వెబ్‌లింక్‌ను సందర్శించండి

జనశక్తిలో ప్రచురించుటకు రాసిన వ్యాసాలు, లిపోర్టులను

janasakthi1963@gmail.com

అనే ఈ-మెయిల్‌కు పంపగలరు

అమెరికా పీర్స్‌టన్ ఆసాంతం

సామ్రాజ్యవాదులముందు సాగిలబడిన మోడీ ప్రభుత్వం

ప్రధాని నరేంద్రమోడీ ఇటీవల మరో విడత అమెరికా పర్వటనలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ముందు సాగిలబడి వారి డిమాండ్లన్నింటికీ తలొగ్గినట్లుగా కనబడుతోంది. ఈ విధంగా బాహాటంగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులతో చెట్టాపట్టాలేసుకొని సాగటమనే ప్రక్రియ వాణ్ణివాయి ప్రధానిగావున్న కాలంనుండి ప్రారంభమై యుపిఏ, ఎన్‌డిఏల నాయకత్వంలోని ప్రభుత్వాల ఆధ్వర్యంలో నిరంతరాయంగా కొనసాగుతోంది.

భారతదేశంలో 'సంస్కరణ'ల అమలులో-ప్రత్యేకించి మార్కెట్ రంగం, మేధోసంపత్తి హక్కులు, గత కాలానికి వర్తించే పన్ను, పన్నుసేవల పన్ను మొదలైన అంశాల్లో వేగంగా వ్యవహరించకపోవటం పట్ల ఉన్నతస్థాయి సంయుక్త సమావేశంలో అమెరికా అధికారులు తమ 'అసంతృప్తి'ని వ్యక్తంచేసినట్లు దౌత్యపర్గాలను ఉటంకిస్తూ పత్రికా కథనాలు వెలువడ్డాయి.

ఈ సంవత్సరాంతంలో జరగనున్న 'వాణిజ్య విధానవేదిక'లో అమెరికా కంపెనీల మార్కెట్లకనుగుణమైన విధానాలనన్నీ రూపొందిస్తామని మోడీ తన వైపునుండి ఒబామాకు హామీఇచ్చాడు. భారతదేశంలో నిర్దేశిత ప్రాంతంలో వెయ్యి మెగావాట్ల సామర్థ్యంగల 6 అణు రియాక్టర్ల నిర్మాణానికి వెస్టింగ్‌హౌస్ కంపెనీ పూనుకునే విధంగా, ఈ ప్రాజెక్టుకు అవసరమైన ఆర్థిక ప్యాకేజీని అమెరికాకు చెందిన ఎక్స్‌పోర్టు-ఇంపోర్టు బ్యాంకు అందజేసేవైపుగా మోడీ వ్యాపార ఒప్పందాలకు వెనువెంటనే అంగీకరించాడు. ఈ ఒప్పందం 2017 జూన్‌లో సంతకాలు చేసుకొని తుదిరూపం తీసుకోవటం జరుగుతుంది. వెస్టింగ్‌హౌస్ నిర్మించే అణురియాక్టర్లు భారతదేశంలో ఏ ప్రాంతంలో నిర్మించబడతాయి? గుజరాత్‌లోనా, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనా అనే అంశంలో భారతదేశంలోని పత్రికలలో కొంత గందరగోళం నెలకొనివుంది. నిర్దేశిత స్థలంలో అవి నిర్మించ బడతాయని మాత్రమే సంయుక్త ప్రకటనలో పేర్కొన్నారు. మోడీ దీనిని ఈ తరహా అంగీకారాలలో 'అతి పెద్దది'గా అభివర్ణించాడు. భారత ప్రజల భద్రతగురించికానీ, అణువిద్యుత్తును వినియోగించే వినియోగదారుడు ఎంతటి అధికధర చెల్లించవలసి వుంటుందనే విషయంగానీ మోడీ పట్టిచుకోవల్సిన అంశాలుగా పరిగణించలేదు. ప్రమాదకరమైన, వేగవంతమైన ఈ నిర్ణయం తీసుకొన్నందుకుగానూ, న్యూక్లియర్ సప్లైగ్రూప్ (ఎన్‌ఎస్‌జి)లోకి, మిస్సైల్ టెక్నాలజీ కంట్రోల్ రెజిమెలోకి భారతదేశ ప్రవేశానికి అమెరికా పూర్తి మద్దతునిస్తుందనే వాగ్దానంతో మోడీ సంతోషభరితుడయ్యాడు. భారతదేశం తిరిగివచ్చిన మోడీ, దీనినే భారతదేశానికి అగ్రరాజ్య హోదా కల్పించిన గౌరవంగా పేర్కొన్నాడు. ఈ ప్రకటనలతో ఏమాత్రం సంబంధంలేకుండానే, భారతదేశ పౌర అణుకార్యక్రమం పూర్తిస్థాయిలో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదంయొక్క అడుపులో వుందనేది స్పష్టం.

త్వరలో సంతకాలు చేసుకోబోయే ఒప్పందంలో 'సైనిక కదలికలను రూపొందించి, నిర్వహించే ప్రక్రియ మార్పిడి మెమోరాండం' రూపకల్పన తుదిరూపం తీసుకోనుందని ఇరుదేశాల సంయుక్త ప్రకటన పేర్కొంది. ఇది-అమెరికా సైనిక బలగాలు ఒక సాధారణ వ్యవహారంగా భారత సైనిక స్థావరాలను వుపయోగించుకునేందుకు అవకాశం కల్పిస్తుంది. మోడీ మరో అడుగు ముందుకువేసి, భారతదేశం ఈ తరహా ఇతర ఒప్పందాలకు ద్వారాలు తెరచివుందని ప్రకటించాడు.

భారత-అమెరికా దేశాల నడుమ ద్వైపాక్షిక సైనిక సహకారాన్ని ఆచరణాత్మకంగా విస్తరించటాన్ని మరింతగా సులభతరంచేసే 'ప్రసార, సహచార భద్రత'వంటి ఒప్పందాలను చేసుకోవటానికి మోడీ సంసిద్ధతను వ్యక్తంచేశాడు. సైనిక సాంకేతికత, వాణిజ్యచౌరవ(డిటిఐఐ) ఒప్పందంతో, రెండుదేశాలమధ్య చేసుకున్న సైనిక ఒప్పందాలు మరింతగా బలపడనున్నాయి. ఈ నూతన ఒప్పందం ప్రకారం దేశంలో నావికావ్యవస్థలు, వాయుసేన వ్యవస్థలు ఇతర ఆయుధ వ్యవస్థలు కూడా లోబడివుంటాయి. విమాన వాహకాన్ని నిర్మించటంలో భారతదేశానికి తోడ్పాటు నందిస్తానని అమెరికా వాగ్దానం చేసింది. ఈ విధంగా ముడిమీద ముడిచేస్తూ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు తమ వ్యూహాత్మక లక్ష్యసాధనలో భారతదేశాన్ని జూనియర్ భాగస్వామిగా మరింతగా బిగిస్తున్నారు.

'ఆసియా-పసిఫిక్ మరియు హిందూ మహాసముద్ర ప్రాంతంలో భారత-అమెరికా వ్యూహాత్మక సంయుక్త దర్శనం'లో భాగంగా ఆసియా-పసిఫిక్ ప్రాంతంలో సహకారంగా చెప్పబడే దానితో మనకు ఇది స్పష్టంగా కన్పిస్తుంది. సంయుక్త ప్రకటన ఈ అంశంలో జిత్తులమారి పదాలనుపయోగించినప్పటికీ, భారత-అమెరికా నావికా భద్రతా చర్చగురించి, మరియు ఈ ప్రాంతంలో ప్రాధాన్యతాయుత భాగస్వాములుగా వుండేందుకు అవసరమైన ప్రణాళిక రూపకల్పన గురించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం భారతదేశాన్ని వత్తిడి చేస్తోంది. దక్షిణచైనా సముద్రంలో చైనాతో తలపడే అమెరికా ఆధిపత్యవ్యూహంలో భారతదేశాన్ని భాగం చేస్తోంది. ఇది-అమెరికా ఆధిపత్య వ్యూహారధ చక్రాలకు భారతదేశాన్ని కట్టివేస్తోంది.

దేశీయంగా చూస్తే, సామ్రాజ్యవాద ప్రభువులపట్ల మోడీ ప్రభుత్వం సాగిలపడే స్వభావాన్ని ప్రదర్శిస్తోంది. 15 రోజుల కాలవ్యవధిలోనే, ఈ ప్రభుత్వం ఆయుధ, రక్షణ ఉత్పత్తిరంగం, విమానయానరంగం, చిల్లరపర్యవహారం, ఔషధరంగాలవంటి వాటన్నింటిలోకీ వందశాతం విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడి ప్రవేశానికి అనుమతించింది. లాటరీ, జూదం, రియల్‌ఎస్టేట్ ఇన్‌వెస్టుమెంట్ ట్రస్టులు, అణుశక్తి మరియు రైల్వేల నిర్వహణవంటి వాటిలోకి మాత్రమే ఇప్పటికీ ఎఫ్‌డిఐకి అనుమతినివ్వవలసివుంది. భారత ఆర్థికవ్యవస్థలోని రంగాలన్నింటినీ సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్యంలోకి లోబరిచే చర్యలే ఇవి. సామ్రాజ్యవాద కంపెనీలను భారత మార్కెట్లలోకి చొరబడేందుకు మరిన్ని అవకాశాలు కల్పించాలనే వారి డిమాండ్‌కు తలోగ్గే చర్యలే ఇవి. సామ్రాజ్యవాద దేశాల, ప్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులపై భారతదేశం తన సైనిక అవసరాలకు వారిపై శాశ్వతంగా ఆధారపడే విధంగా మలుస్తున్నారు. భారతపాలక పర్గాలు వారి ప్రాంతీయ ఆధిపత్య ఆకాంక్షల కనుగుణంగా పొరుగు దేశాలకు వ్యతిరేకంగా దేశంలో జాతీయ దురహంకారాన్ని రెచ్చగొట్టటంద్వారా సామ్రాజ్యవాద దేశాల ఆధిపత్యవ్యూహాలనుండి, అలాగే దక్షిణాసియా, హిందూమహాసముద్ర ప్రాంతాలపై (తరువాయి 3వ పేజీలో)

పెరుగుతున్న... (**మొదటిపేజీ తరువాయి**) నింపుతానని ప్రకటించాడు. ఆచరణ అందుకు విరుద్ధంగా ఉండటంతో అదీ బట్టబయలైంది. 2016-17 వార్షిక సంవత్సరంలో పంటలకు ప్రకటించిన మద్దతుధరలు ఎన్.డి.ఏ ప్రభుత్వ అసలు ముఖాన్ని బహిర్గతపర్చాయి. రెట్టింపు ఆదాయం మాట మర్చిపోయి, పంట ఖర్చులే రావన్న అభిప్రాయం వ్యక్తమైంది.

దేశంలో 70 పంటలకు పైగా సాగు అవుతుంటే 23 పంటలకే ప్రభుత్వం మద్దతు ధరలను ప్రకటిస్తున్నది. ధరల నిర్ణాయక కమిటీ 12 అంశాలను పరిగణలోకి తీసుకొన్నట్లు చెబుతున్నది. ఉత్పత్తి ధరలు, ఉత్పత్తి కారకాల్లో ధరల వ్యత్యాసం, మార్కెట్ ధరలు, సరఫరా - గిరాకీ, పంటల ధరల్లో తేడా, పారిశ్రామిక ఖర్చులు, సాధారణ ధరల స్థాయితోపాటు అంతర్జాతీయ ధరల పరిస్థితి, సబ్సిడీలు, రైతుల సాగు ఖర్చులు, ఆదాయాలను బట్టి మద్దతు ధరల నిర్ణయం జరుగుతున్నట్లు చెబుతున్నారు.

దేశవ్యాపితంగా పంటఖర్చులు ఒకేవిధంగా లేవు. చత్తీస్‌ఘడ్, ఝార్ఖండ్ లాంటి రాష్ట్రాల్లో హెక్టారుకు సాగు ఖర్చులు 20 వేలు కాగా ఆంధ్రాలో 70 వేలు, తెలంగాణాలో 65,811 రూపాయలు పంట ఖర్చులు గాక అదనంగా కౌలు ఖర్చులు అవుతున్నాయి. ప్రభుత్వం యిచ్చే సబ్సిడీలు రాష్ట్రానికోవిధంగా ఉన్నాయి. ఈవిధంగా సేద్యపు ఖర్చుల్లో తేడాలు ఉన్నాయి. మద్దతు ధర ప్రకటనల్లో దీన్ని ప్రభుత్వం పరిగణలోకి తీసుకోకుండా సేద్యపు ఖర్చులు తక్కువగా ఉన్న రాష్ట్రాలను పరిగణలోకి తీసుకొంటున్నది. అంతర్జాతీయ ధరలను పరిగణలోకి తీసుకొని మనదేశంలో మద్దతు ధరలు ప్రకటించడం సరైందికాదు. అమెరికా, తూర్పు యూరప్ దేశాలు అక్కడి రైతులకు పెద్దఎత్తున సబ్సిడీలు యిస్తున్నాయి. వరి, చెఱకు, పత్తి మొదలైన పంటలకు మొత్తం ఉత్పత్తి విలువకన్నా ఎక్కువగా సబ్సిడీ అందుతున్నది. అంతర్జాతీయ ధరలను శాసిస్తున్న ఈ దేశాలు ప్రపంచ మార్కెట్‌లో తక్కువ ధరలకు విక్రయిస్తూ వెనుకబడిన దేశాల వ్యవసాయాన్ని దెబ్బ తీస్తున్నాయి. మనదేశంలో రైతులకు అందుతున్నది నామమాత్రపు సబ్సిడీనే. మన రైతుకు ఆ ధరలు గిట్టుబాటు కావు. అందువలన దాన్ని పరిగణలోకి తీసుకోకూడదు. సేద్యానికి అయ్యే ఖర్చులు, దిగుబడి, రైతుల కుటుంబ ఖర్చులు ప్రధాన అంశంగా తీసుకొని మద్దతు ధరను నిర్ణయించాలి. ఈ విధానాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వం అనుసరించకపోవడం వలన రైతుల పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించటం లేదు.

2016-17 సంవత్సరానికి వివిధ పంటలకు కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించిన మద్దతు ధరలు ఈవిధంగా ఉన్నాయి. గత సంవత్సరం సాధారణ వరికి క్వింటాల్ మద్దతు ధర 1410 రూ॥ ఉండగా ఈ సంవత్సరం 1470 రూ॥ ప్రకటించింది. ఎ గ్రేడ్ ధాన్యానికి 1450 నుండి 1510 రూపాయలు ప్రకటించింది. రెండు రకాలకు పెరిగిన మద్దతు ధర 60 రూ॥ మాత్రమే. దేశంలో సరాసరి క్వింటాల్ వరి ఉత్పత్తికి రెండు వేలకుపైగా ఖర్చు అవుతుంది. తెలంగాణాలో వ్యవసాయశాఖ గణాంకాల ప్రకారం క్వింటాల్‌కి ఉత్పత్తి ఖర్చు 2053, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో 2,079 రూ॥ ఖర్చు చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన మద్దతుధర 5 వందల రూపాయలపైగా తక్కువ ఉంది. పత్తి మీడియం స్టేపుల్ రకానికి క్వింటాల్ ధర ప్రస్తుతం 3800 రూ॥ ఉన్న ధరకు 60రూ, లాంగ్‌స్టేపుల్ రకానికి ప్రస్తుతం ఉన్న ధర 4,100 రూ॥ అదనంగా 60 రూ॥ మాత్రమే పెంచారు. పత్తి క్వింటా ఉత్పత్తికి 6 వేలకు పైగా ఖర్చు అవుతుందని అనేక నివేదికలు తేల్చి చెప్పాయి. వేరుశనగ మద్దతుధర గత సంవత్సరం 4,030 రూ. ఉండగా వందరూపాయల బోనస్‌తో పాటు మరో 90 రూ॥ కలిపి క్వింటాల్ ధర 4,220 రూ. ప్రకటించింది. మొక్కజొన్న, జొన్నకు 40, 60 రూ. మాత్రమే ధరను పెంచింది. పప్పుధాన్యాల మద్దతుధరలు పెరిగినట్లు కనిపిస్తున్నా, పెరగాల్సిన విధంగా పెరగలేదు. 2015-16లో క్వింటాల్ కందుల మద్దతుధర 4,625 రూ. ఉండగా, ఈ సంవత్సరం 5,050 రూ. (9.2%) పెంచినట్లు ప్రకటించింది. గత సంవత్సరం కందులకు బోనస్ 200 రూ. ఉండగా ఈ సంవత్సరం మద్దతుధరలో బోనస్ 425 రూ. ఉంది. ఈ బోనస్‌ను ఎప్పుడైనా విరమించుకోవచ్చు. మినుములకు 4,625గా ఉన్న మద్దతుధరను 5 వేలకు పెంచింది. పెసలు క్వింటాల్ మద్దతుధర 4850 రూ. నుండి 5,225 రూ.కు పెంచింది. మార్కెట్‌లో వీటి ధరలు మద్దతుధర కన్నా రెట్టింపు ధర లభించడం వలన పెంచిన ధర ఆశాజనకంగా లేదు. ఈవిధంగా

ప్రభుత్వం ప్రకటించిన మద్దతుధరలవలన రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న సంక్షోభం ఏమాత్రం తగ్గదనేది స్పష్టం.

సంస్థాగత రుణాల సమస్య

రైతాంగానికి పంటరుణాలు కూడా ఇప్పటికీ మౌలిక సమస్యగానే ఉంది. రైతులందరికీ సంస్థాగత రుణాలు అందిస్తామని ప్రతి సంవత్సరం చెబుతున్నా అది అమలుజరగటంలేదు. ప్రాధాన్యతరంగంగా ఉన్న వ్యవసాయానికి 18 శాతం రుణాలు ఇవ్వాలని రిజర్వుబ్యాంక్ ఆదేశాలు ఉన్నప్పటికీ బ్యాంక్‌లు దాన్ని అమలు జరపటంలేదు. వ్యవసాయానికి బ్యాంక్‌లు యిచ్చే 10 శాతానికి మించని రుణాల్లో కూడా 4.49 శాతం మాత్రమే గ్రామాలకు వ్యవసాయ రుణాలుగా అందుతున్నాయి. రైతాంగానికి నేరుగా అందించే ప్రాంతీయ సహకారబ్యాంక్‌లు, గ్రామీణ సహకార బ్యాంకులు రైతులకు రుణాలు అందిస్తాయి. ఈ బ్యాంక్‌లను పనిగట్టుకొని పాలకులు నిర్ద్వ్యం చేస్తున్నారు. ఫలితంగా వ్యవసాయ రుణాల్లో వాణిజ్య బ్యాంక్‌ల ప్రాబల్యం ఎక్కువైంది. 70 శాతంపైగా రైతులు ఈ బ్యాంక్‌లనే ఆశ్రయిస్తున్నారు. 1992-93 సం॥లో సహకారబ్యాంక్‌ల రుణాల వాటా 62 శాతం ఉండగా 2013-14 సం॥లో 17% పడిపోయింది. దీన్ని గమనిస్తే వాణిజ్యబ్యాంకుల ప్రాబల్యం ఏవిధంగా పెరిగిందో అర్థమౌతుంది. వాణిజ్యబ్యాంక్‌లో రుణాలు పొందిన రైతులు 17 శాతానికి మించలేదు. వ్యవసాయ రుణాల లక్ష్యం పూర్తిచేశామని చెప్పుకొనేందుకు శీతల గిడ్డంగులకు, కోళ్ళ ఫారాలకు, పరిశ్రమలకు యిచ్చిన రుణాలను కూడా పంట రుణాల క్రింద చూపుతున్నారు.

వడ్డీల రూపంలోనూ బ్యాంక్‌లు రైతాంగాన్ని దోచుకొంటున్నాయి. వలసపాలకులు అమలుజరిపిన విధానాలను కూడా దేశీయ బ్యాంక్‌లు పాటించటం లేదు. నాలుగు శాతానికి మించి వడ్డీ వసూలు చేయరాదని, బారువడ్డీనే అమలుపర్చాలని, వడ్డీ అసలుకు మించరాదని వలస పాలకులు బ్యాంక్‌లను ఆదేశించారు. దేశీయ బ్యాంక్‌లు మాత్రం చక్రవడ్డీ వసూలు చేయటమే కాకుండా రూపాయి పావలా వడ్డీ వసూలు చేస్తున్నారు. ఈ వడ్డీ అసలుకే మించి పోతున్నది. రైతుల ఆస్తులు వేలం వేయబడుతున్నాయి. వ్యవసాయదారులకు కేటాయించే సబ్సిడీ నిధులు కూడా వ్యవసాయేతర అవసరాలకు వినియోగించ బడుతున్నాయి. ఈ విషయాన్ని అంతర్జాతీయ ఆర్థిక సంబంధాల భారత పరిశోధనా మండలి నిర్వహించిన సర్వేలో వెల్లడైంది. 1951 సం॥ నుండి సంస్థాగత రుణాలు, వడ్డీ వ్యాపారులు యిచ్చే రుణాలను తగ్గించ లేకపోయాయి. 1991లో వడ్డీవ్యాపారులు యిచ్చిన రుణాలు 17 శాతం ఉండగా 2013 నాటికి 29.6 శాతానికి పెరగటమే అందుకు నిదర్శనం.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనూ ఆమోదించిన మేరకు బ్యాంక్‌లు ఏ వార్షిక సంవత్సరంలోనూ రైతులకు పంట రుణాలు ఇవ్వలేదు. 2014-15 వార్షిక సంవత్సరంలో సేద్యానికి 57 వేల కోట్లు యిస్తామని ప్రకటించినా సగం మేర మాత్రమే రైతులకు రుణాలు అందాయి. 2015-16 ఆర్థిక సంవత్సరంలో వ్యవసాయం దాని అనుబంధ రంగాలకు 69,549 కోట్లు ఇవ్వాలని నాబార్డు ప్రతిపాదించగా, జిల్లా కలెక్టర్ల ఆధీనంలోని కమిటీ రుణవరపటి లక్ష్యాన్ని 65,272 కోట్లుగా నిర్ణయించారు. ఇందులో స్వల్పకాలిక పంట రుణా క్రింద 48 వేల కోట్లు కేటాయించినా, దీని నుండే ఇతర రంగాలకు వ్యవసాయ అనుబంధం పేరుతో రుణాలు యిచ్చారు. 2016-17 వార్షిక సంవత్సరానికి ఆంధ్రప్రదేశ్‌కి 1,65,538 కోట్ల రుణ ప్రణాళికగా రాష్ట్రస్థాయి బ్యాంకర్ల సమితి (ఎస్.ఎల్.బి.సి) ప్రకటించింది. ఇందులో ప్రాధాన్యతా రంగాలకు 1,25,538 కోట్లు, ప్రాధాన్యేతర రంగాలకు 40 వేల కోట్లుగా ప్రకటించారు. ప్రాధాన్యతా రంగాలకు కేటాయించినదాన్నో వ్యవసాయరంగానికి 83,003 కోట్లు కేటాయించి, దీనిలో ఖరీఫ్ పంట రుణాలుగా 36,580.42 కోట్లు, రబీ రుణాలు 23,410 కోట్లు రైతులకు రుణాలుగా ఇస్తామని చెప్పారు. గత సంవత్సరంకన్నా పంటరుణాలు పెరిగినట్లు కన్పిస్తున్నా, వాస్తవంలో గత సంవత్సరంలో మిగిలినదాన్ని తీసివేస్తే రుణాలు తగ్గాయన్నది స్పష్టం. ప్రస్తుత ఆర్థిక సంవత్సరంలో కేటాయించిన రుణాలు మొత్తం రైతాంగానికి అందుతాయని చెప్పలేము. ఆ పేరుతో ఇతర రంగాలకు కేటాయంపులు పెరుగుతాయి. గత అనుభవం అదే.

కౌలురైతుల సమస్య

కౌలు రైతుల పరిస్థితి అత్యంత దారుణంగా ఉంది. సేద్యపు ఖర్చులతోపాటు, కౌలు మొత్తాన్ని

కూడా వారు సమకూర్చుకోవాల్సిన పరిస్థితి ఉంది. కౌలుదారీ చట్టాలు అమలు జరగకపోవటం వలన సంస్థాగత రుణాలు వీరికి అందటంలేదు. రైతాంగం ఆందోళన ఫలితంగా రైతుమిత్ర గ్రూపులు, రుణ అర్హత కార్డులు యిచ్చినా కౌలు ఒప్పందపత్రం లేకుండా బ్యాంక్‌లు రుణాలు ఇవ్వసంటున్నాయి. రెవిన్యూ అధికారుల దగ్గరకు వెళ్ళి కార్డు అడిగితే రైతుల నుండి ఒప్పంద పత్రం తెచ్చుకో అంటారు. కార్డులు ఇచ్చినా బ్యాంక్‌ల నుండి అప్పు దొరుకుతుందనే నమ్మకంలేదు. గత ఆర్థిక సంవత్సరంలో పునరుద్ధరించినవి, కొత్తగా ఇచ్చినవి కలిపి 5,00,275 కార్డులు ఉన్నాయి. వీరందరికీ రుణాలు ఇవ్వవలసి ఉండగా 99,627 మందికే బ్యాంకులు రుణాలు యిచ్చాయి. ఆ రుణ మొత్తం 239.93 కోట్లు మాత్రమే. ఈ ఆర్థిక సంవత్సరంలో 10 లక్షలమంది కౌలు రైతులకు రుణాలు ఇవ్వాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం లక్ష్యంగా ప్రకటించింది. అంతకు ముందు ఉన్న 5,87,250 మంది కార్డులు తిరిగి పునరుద్ధరించి, కొత్తగా 4,67,489 మంది కౌలు రైతులకు కొత్త కార్డులు ఇవ్వనున్నట్లు పేర్కొంది. ఈ ప్రక్రియ ఇప్పటివరకు పూర్తికాలేదు. రుణ అర్హత కార్డులు లక్షల్లో ఉన్నా రుణాలు పొందేవారు వేలల్లోనే ఉన్నారు. 15-6-16 తేదీకి రాష్ట్ర వ్యాపితంగా 5.94 లక్షల కౌలుదార్లకు రుణ అర్హత కార్డులు అందగా, వారిలో 11వేల మందికి మాత్రమే బ్యాంక్‌ల నుండి రుణాలు అందినట్లు వ్యవసాయశాఖ కమీషనర్ కార్యాలయ వర్గాలు, రెవిన్యూశాఖకు సమాచారం యిచ్చాయి. దీన్ని గమనిస్తే రుణ అర్హత కార్డుల డౌలతనం అర్థమౌతుంది. సంస్థాగత రుణాలకు కౌలురైతులు ఎంత దూరంగా ఉందీ, ప్రైవేట్ వడ్డీ వ్యాపారులను ఆశ్రయించాల్సి వస్తుందీ ఇది తెలియపరుస్తున్నది.

విత్తనాల సమస్య

సేద్యంలో మేలు రకాల విత్తనాల ప్రాధాన్యత ఉంది. విత్తనాలను బట్టే దిగుబడులు ఉంటాయి. సకాలంలో విత్తనాలు అందక రైతాంగం రోడ్లు ఎక్కుతున్నారు. వ్యవసాయ విత్తనాభివృద్ధి సంస్థకు జిల్లాల్లో విస్తారమైన భూములు ఉన్నా మేలు రకమైన విత్తనాలు ఉత్పత్తిచేసి రైతులకు అందించటంలో అవి విఫలమౌతున్నాయి. ఫలితంగా బహుళజాతి సంస్థలకు చెందిన హైబ్రీడ్, బి.టి. విత్తనాలు దేశంలో, రాష్ట్రంలో ఉన్న విత్తన మార్కెట్‌ను ఆక్రమించాయి. పాలకులు ఇందుకు సహకరిస్తున్నారు. పంట నుండి విత్తనం కట్టుకొనే విధానం నుండి వైదొలగిన రైతాంగం ప్రతి సంవత్సరం విత్తన కొనుగోళ్ళు చేయాల్సి వస్తున్నది. మార్కెట్‌పై గుత్తాధిపత్యం కలిగిన బహుళజాతి సంస్థలు విత్తన ధరలను విపరీతంగా పెంచుతున్నాయి. పంటకు ముందు భూసారం పెంచటానికి వేయాల్సిన పచ్చిరొట్ట, విత్తనాలధర గత ఖరీఫ్‌లో ఉన్న ధరలకన్నా తెలంగాణాలో 3050, ఆంధ్రాలో 1,125 రూపాయలు పెరిగింది. వరి విత్తనాల క్వింటాల్ ధర 500 రూ పెరిగింది. మిర్చి విత్తనాల ధర రైతుల గుండెల్లో దడ పుట్టిస్తున్నది. ఒక కంపెనీ హైబ్రీడ్ మిర్చి విత్తనంపై రైతాంగం ఆసక్తి చూపటంతో వాటి ధర పెంపుదల రైతుల కళ్ళు గిరగిరా తిరిగేలా చేశాయి. వారంరోజుల క్రితం ఈ విత్తనాలు కిలో ధర 35 వేలు ఉండగా ఒక్కసారే 20 వేల రూపాయలు పెరిగి 55 వేలకు చేరుకొంది. పత్తి విత్తనాల ధరలు నిర్ణయించిన ప్రకారం కాకుండా ఎక్కువ ధరలకు అమ్ముతున్నారు. 450 గ్రా. విత్తన ప్యాకెట్ ధరను కేంద్ర ప్రభుత్వం 800 రూ॥ నిర్ణయిస్తే అదనంగా 100 రూ. పెంచి అమ్ముతున్నారు. ఈ ఖరీఫ్ సీజన్‌లో రాష్ట్రవ్యాపితంగా 6.26 లక్షల క్వింటాళ్ళ వేరుశనగ విత్తనాలను రాయితీపై అందిస్తానని చెప్పి కిలో విత్తన ధరను 75 రూ. నిర్ణయించింది. బయట మార్కెట్‌లో 66 రూ॥ దొరుకుతున్నాయి. బయట మార్కెట్ కన్నా 9 రూ॥ ఎక్కువగా ఉండటం వలన రైతాంగం 56 వేల కోట్ల రాయితీని కోల్పోయారు. ఇంత ఖరీదు పెట్టి కొన్నా విత్తనాల్లో నాణ్యత లోపించి రైతాంగం తీవ్రంగా నష్టపోతున్నారు. రాష్ట్ర విత్తనాభివృద్ధి సంస్థ అందించే విత్తనాలు నాణ్యంగా ఉండటంలేదని పిర్యాదులు రావటంతో, బహుళజాతి సంస్థల హైబ్రీడ్ విత్తనాలు కొనుగోలు చేస్తున్నారు.

రసాయన ఎరువుల సమస్య

సస్యవిప్లవం పేరుతో హైబ్రీడ్ విత్తనాల దిగుమతి, అధిక దిగుబడుల కోసం రసాయన ఎరువుల వాడకం అధికమైంది. అవి వాడకుండా పంటల దిగుబడి రాని పరిస్థితికి భూ సారం చేరుకొంది.

ఫలితంగా రసాయనిక ఎరువుల వాడకం సేద్యంలో విపరీతంగా పెరిగింది. ఈ ఖరీఫ్ సేద్యానికి ఎరువుల కొరత లేకుండా సిద్ధంగా ఉంచామని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. వర్షాలు పడిన వెంటనే రైతులకు అందుబాటులో ఉండేలా రాష్ట్ర సహకార మార్కెటింగ్ సమాఖ్య (మార్క్ె ఛెడ్) ద్వారా ఇప్పటికే 2.16 లక్షల టన్నుల ఎరువులు నిల్వచేసినట్లు అందులో డిపీఐ ఎరువులు 22,500 టన్నులు, కాంప్లెక్స్ ఎరువులు (ఎన్‌పీకె) 60,200 టన్నులు, యూరియా 1.33 లక్షల టన్నులు ఉన్నట్లు ప్రభుత్వ అధికారులు ప్రకటించారు. ప్రస్తుత ఖరీఫ్ సీజన్‌లో అన్నిరకాల ఎరువులు కలిసి 19.50 లక్షల టన్నులు అవసరమని వ్యవసాయశాఖ అంచనా వేసింది. అంటే ఇంకా 17 లక్షల టన్నులకు పైగా సేద్యానికి అవసరం ఉంది. దీన్ని గమనిస్తే ప్రభుత్వం నిల్వచేసింది చాలా స్వల్పమని, అది రైతుల అవసరాలు తీర్చదని, డ్రైవేటు వ్యాపారులపై ఆధారపడాల్సిందేనన్న వాస్తవం కాదనలేనది. అవసరం మేరకు ఎరువులు సిద్ధంగా ఉంచామని ప్రభుత్వం చెప్పటం, ఎరువులు అందక రైతులు ప్రతి సంవత్సరం రోడ్లుఎక్కి ఆందోళన చేయటం జరుగుతూనే ఉంది. ఎరువుల ధరల నిర్ణయాధికారాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వం వదులుకోని కంపెనీలకే ఆ అధికారం ఇవ్వటం వలన, అవి ధరలను విపరీతంగా అనేకసార్లు పెంచాయి. ఈ సంవత్సరం కొన్ని ఎరువుల ధరలు పెరిగాయి. పోషకాలను బట్టి ఎరువుల సబ్సిడీ ప్రభుత్వం అమలు చేయటంతో పెద్ద మొత్తంలో సబ్సిడీని రైతులు కోల్పోయి, అధిక ధరలకు ఎరువులు కొనాల్సి వస్తున్నది. ఎరువుల ఖర్చు రైతులకు భారంగా మారింది. ఇందుకోసం సేద్యపు ఖర్చులో సగం వ్యయం చేయాల్సి వస్తున్నది.

వ్యవసాయ సంక్షోభం-పాలకుల విధానాలు

సాగునీరు అందక, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక, సంస్థాగత రుణాలు అందక, ఎరువులు, విత్తనాల ధరలు పెరిగి రైతాంగం సంక్షోభం తీవ్రతర మౌతున్నది. ఇలాంటి సంక్షోభ తీవ్రత మధ్య ఈ ఖరీఫ్ సీజన్ ప్రారంభమైంది.

వ్యవసాయరంగంతో సహా దేశంలోని అన్ని రంగాల్లో నూరుశాతం విదేశీ పెట్టుబడులకు అనుమతించింది ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం. సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీకి ద్వారాలు బార్లా తెరిచింది. సామ్రాజ్యవాదుల కనుసన్నల్లో ఉన్న ప్రపంచ బ్యాంక్ సూచనలమేరకు సాగునీరు అందించే చర్యలు తీసుకోకుండా, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు కల్పించకుండా, సంస్థాగత రుణాలు అందించకుండా, నాణ్యమైన విత్తనాలు, ఎరువులు తక్కువ ధరలకు అందించేందుకు సబ్సిడీలు పెంచకుండా అమలు జరిపిన విధానాల వలన రైతాంగం అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోయి, 3.5 లక్షల మంది రైతులు ఆత్మహత్యలకు కారణమైన పాలక ప్రభుత్వాల్లో ఎన్.డి.ఏ ప్రభుత్వం భాగస్వామిగా ఉంది. గత ప్రభుత్వాలను మించి అందుకు దోచాడవడుతున్నది.

రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలు పరిష్కరించే విధానాలు అమలు జరపకుండా 2022 సంవత్సరానికి రైతుల ఆదాయాన్ని రెట్టింపు చేస్తానని ఎన్.డి.ఏ. ప్రభుత్వం చెప్పటం హాస్యాస్పదమేకాక, మోసకారి వంచనే. అంతేకాకుండా ఈ వార్షిక సంవత్సరం రికార్డు స్థాయిలో 27 కోట్ల టన్నుల పంటలు పండిస్తామని కేంద్ర ప్రభుత్వం చెప్పటం వ్యవసాయ సంక్షోభాన్ని తక్కువచేసి చూపెట్టే ప్రయత్నమే. గత సంవత్సరంలో నిర్దేశించిన లక్ష్యానికి అనుగుణంగా ఏ పంటలో కూడా ఉత్పత్తి జరగలేదు. అందుకు రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న సంక్షోభమే కారణం. పాలకులు అనుసరిస్తున్న విధానాల ఫలితంగా రైతాంగం సాగుచేసే భూముల విస్తీర్ణం తగ్గి మరింతగా పంటల ఉత్పత్తి పడిపోయే పరిస్థితి పొంచి ఉంది.

కేంద్ర - రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల విధానాలను అర్థం చేసుకొని సాగునీరు అందించి, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు ప్రకటించాలనీ, సేద్యపు ఖర్చులు తగ్గించే విధానాలు అమలుపర్చాలని, రైతులకు అవసరమైన మేరకు 4 శాతం బారువడ్డీకే సంస్థాగత రుణాలు అందించాలనీ, మేలు రకమైన విత్తనాలను దేశంలోనే ఉత్పత్తిచేసి తక్కువ ధరలకు విక్రయించాలని, ఎరువుల సబ్సిడీని పెంచి వాటి ధరలు తగ్గించాలని, మార్కెట్ సౌకర్యం కల్పించాలని, సామ్రాజ్యవాదుల, బహుళజాతి సంస్థల దోపిడీని అరికట్టాలని రైతాంగం పాలకులకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమిస్తేనే, మౌలిక సమస్యల పరిష్కారానికి మార్గం ఏర్పడుతుంది. అప్పుడే సేద్యం రైతులకు లాభదాయకంగా ఉండి వ్యవసాయ ఉత్పత్తులు గణనీయంగా పెరుగుతాయి. ★

భారతదేశపు పశ్చిమాసియా విధానపు పయనం ఎటువైపు?

సౌదీ అరేబియాతో పెరుగుతున్న భారతదేశ సంబంధాలు; ఇటీవల ప్రధాని తన సౌదీ అరేబియా పర్యటనకి ఇచ్చిన రాజకీయ ప్రాముఖ్యత; మరియు అక్కడ కుదుర్చుకున్న ఒప్పందాలను గమనిస్తే, భారతదేశపు పశ్చిమాసియా విధానం ఏమిటనే ప్రశ్న మరోసారి మన ముందుకొస్తుంది.

ఇజ్రాయిల్ దురాక్రమణను నిరసిస్తూ తమ మాతృభూమికోసం పోరాటం సాగిస్తున్న పాలస్తీనియల పక్షాన నిలచి, అభివృద్ధిచెందుతున్న పశ్చిమాసియా దేశాలలో తామూ ఒకదేశంగా భారత పాలకులు ప్రకటించుకున్న కాలం ఒకటి వుంది. అయితే ఆచరణలో ఈ ప్రకటనలన్నీ బూటకమైనవని, సామ్రాజ్యవాదుల జోక్యందారీ ఆధిపత్య విధానాలపట్ల మౌనంగా వుండటమో లేక మద్దతుదారుగా నిలవటమో భారతప్రభుత్వ విధానంగా స్పష్టమైంది.

సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు లొంగుబాటుదారులు గానో లేక వారి కూటమిలో భాగస్థులుగానో పశ్చిమాసియా దేశాలలో కొన్ని వుండగా; సామ్రాజ్యవాద దేశాల దోపిడీ, జోక్యం, ఆధిపత్య విధానాలను ఏదో ఒక రూపంలో విబేధిస్తూ, వ్యతిరేకిస్తూనే దేశాలు గానూ; సామ్రాజ్యవాద దేశాల ప్రత్యక్ష సైనికదాడులకు, దురాక్రమణలకు లోనైన దేశాలుగా మరికొన్ని వున్నాయి. ఈ దేశాలన్నింటితోనూ తాము సమ తూకంతో వ్యవహరిస్తున్నామని భారత పాలకులు ప్రకటించుకుంటున్నారు. కానీ అదే సందర్భంలో సామ్రాజ్యవాద అనుకూలురుగా వ్యవహరిస్తున్నారు.

1990లలో సోవియట్ యూనియన్ కూలి పోయిన తర్వాత సామ్రాజ్యవాదులు, మరి ప్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు ప్రపంచంపై ఆధిపత్యం సాగించే సాధనంగా ప్రపంచీకరణగా చెప్పబడే విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టారు. భారత పాలకులు వెను వెంటనే ఈ విధానాన్ని తమ భుజస్థంధాలపై మోయటానికి సంసిద్ధులైపోయారు. మనదేశంలో సామ్రాజ్యవాదులదోపిడీ, అదుపు మరింతగా అధికమైన కాలమిది. అత్యంత సహజంగా ఈ పరిణామాలు, భారత పాలకుల విదేశాంగ విధానంపై ప్రతిఫలించాయి.

ఒకనాడు పాలస్తీనియల న్యాయమైన కారణం పక్షాన నిలిచామని గొప్పగా చెప్పుకున్న భారత పాలకులు, ‘సమతూకపు’ వైఖరిననుసరిస్తున్నామని చెప్పుతూ ఇజ్రాయిల్ పాలకులతో మంచి సంబంధాలను పెంచుకుంటున్నారు. యుపిఎ పాలనాకాలంలో ఈ సంబంధాలు బలపడి, ఆర్థిక-సైనిక రంగాలకు విస్తరించగా, ప్రస్తుత మోడీ నాయకత్వంలోని బిజెపి పాలనలో ఈ సంబంధాలు మరింత వేగవంత మయ్యాయి. మొదటిసారిగా భారత ప్రధాని ఇజ్రాయిల్‌లో పర్యటించటం దీనిలో భాగమే.

అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు, 2001 సెప్టెంబర్ 11న వరల్డ్ ట్రేడ్ సెంటర్(డబ్ల్యుటీసి)లోకి విమానం దూసుకెళ్ళిన ఘటనను సాకుగా ఉపయోగించుకొని, ఆఫ్ఘనిస్తాన్‌పై సైనికదాడి జరిపి దానిని దురాక్రమించారు. అమెరికా ప్రయోజనాలకు ఎవరు అడ్డునిలిచినా లేదా ఎవరు అడ్డు నిలిచినట్లుగా తాము భావించినా ప్రపంచంలోని ఏ దేశంపైనైనా దాడిచేసే హక్కు తమకు వుందని అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు ప్రకటించారు. దీనినే వారు ‘ప్రపంచ ఉగ్రవాదంపై యుద్ధంగా’ ప్రకటించి, దీనిలో తమతో కలిసి రావలసిందిగా ఇతర దేశాలను కోరారు. ఈ యుద్ధం ప్రధానంగా ముస్లిం దేశాలకు వ్యతిరేకంగా ఎక్కువెట్టారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల యుద్ధ పిలుపుకు, మరియు వారు నగ్నంగా దురాక్రమణ యుద్ధాలు సాగించి, దేశాలను ఆక్రమించటానికి మద్దతుగా నిలిచేందుకు, భారత పాలకులేనాడూ సిగ్గుపడలేదు. జనహసన ఆయుధాలు కలిగివుందనే తప్పుడు సాకుతో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు సైనిక దాడి సాగించి ఇరాక్‌ను దురాక్రమించారు. ఇరాక్ అధ్యక్షుడైన సద్దాం హుస్సేన్‌ను వారు చట్టవిరుద్ధంగా పట్టి, బంధించి క్రూరంగా హత్యగావించారు. అమెరికా సామ్రాజ్య వాదుల ఈ నీచమైన చర్యలను భారతప్రభుత్వం ఖండించలేదు. ఇరాన్ అణ్వాయుధాలను ఉత్పత్తి చేస్తుందనే ఆరోపణతో అమెరికా మరియు ఇతర సామ్రాజ్యవాద దేశాలు అన్యాయంగా ఇరాన్‌పై ఆర్థిక ఆంక్షలు విధించినప్పుడు భారత పాలకులు ఆ ఆంక్షలను వినయపూర్వకంగా అమలుచేశారు. అమెరికా పత్తిదులకు తలోగ్గిన భారత పాలకులు ఇరాన్-పాకిస్తాన్-ఇండియా చమురు సైపెలైన్ పథకంనుండి వైదొలిగారు. ఈజిప్టు, ట్యునీసియా దేశాలలో అమెరికా సాగిస్తున్న జోక్యందారీ, ఆధిపత్య విధానాలను భారత పాలకులు

ఏనాడూ ప్రశ్నించలేదు. ఆయా దేశాలలో టెర్రరిస్టు గ్రూపులను ఏర్పాటుచేసి, వాటిద్వారా ఆయాదేశాల ప్రభుత్వాలను అస్థిరత్వానికి గురిచేసి తిరిగి ‘టెర్రరిస్టుల వ్యతిరేక పోరాటం’ పేరుతో ఆయా దేశాలపై సాగిస్తున్న సైనిక చర్యలన్నీ-తమను వ్యతిరేకించే ప్రభుత్వాల స్థానంలో తమ అనుకూల ప్రభుత్వాలను ప్రతిష్ఠించే ఏకైక లక్ష్యంతో అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు చేస్తున్న ప్రయత్నాలే. వీటిని భారత పాలకులేనాడూ ఖండించలేదు. ఇవన్నీ భారత పాలకుల పశ్చిమాసియా విధానం సామ్రాజ్యవాద దేశాల, ప్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు, ఆదేశాలకు లోబడి మాత్రమే వుంటుందని తేటతెల్లంచేస్తోంది.

ఇక్కడ మరో ముఖ్యమైన పరిణామాన్ని గమనించాలి. అమెరికా ఆధిపత్య వ్యూహంలో భారత పాలకులు భాగస్వాములయ్యారు. కాంగ్రెస్ హయాంలో ఇది ప్రారంభమై, అమెరికా నాయకత్వంలోని అమెరికా, జపాన్, ఆస్ట్రేలియా కూటమిలో చేరటమనే ప్రమాదకర స్థితికి చేరుకుంది. వివిధ రంగాలలో ఈ కూటమి యొక్క వ్యూహాత్మక కర్తవ్యాలను అమలుచేసేందుకు ప్రస్తుత బిజెపి పాలనాకాలంలో మరింత వేగంగా కదులుతున్నారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులతో తమ చర్యలను భారత పాలకులు సమన్వయం చేసుకుంటున్నారు.

పశ్చిమాసియాలోని అన్ని దేశాలతో సంబంధాలు కొనసాగిస్తూనే, భారత పాలకులు సౌదీఅరేబియా, యునైటెడ్ అరబ్ ఎమిరేట్స్, ఇజ్రాయిల్ వంటి దేశాలతో తమ సంబంధాలను పెంచుకునేందుకు ప్రత్యేక దృష్టితో కేంద్రీకరిస్తున్నారు. ఈ దేశాలన్నీ అమెరికా కూటమిలో దేశాలని ప్రత్యేకించి చెప్పనవసరంలేదు.

గత రెండు దశాబ్దాలకుపైగా భారత పాలకులు సౌదీఅరేబియాతో తమ ఆర్థిక సంబంధాలను కొనసాగిస్తున్నారు. పశ్చిమాసియాతో సంబంధాలు నెరిపేందుకు మన్యోహాస్‌సింగ్ ప్రభుత్వం ప్రత్యేకించి ఓ రాయబారిని ఏర్పరచింది. 2006లో కింగ్ అబ్దుల్లా-అబ్దుల్లారిబ్జ్ భారత పర్యటన భారత-సౌదీఅరేబియా సంబంధాలకు ఊపునిచ్చింది. గత 30 సం॥ కాలంలో 2010లో భారత ప్రధాని సౌదీఅరేబియాను సందర్శించాడు. ఈ సందర్భంగా ఇరుదేశాల ప్రధానులూ రక్షణ, యుద్ధ, ఆర్థికరంగాలలో సహకారాన్ని విస్తృతపరుచుకునే చట్రపరిధిలో ‘రియాద్ ప్రకటన’పై సంతకాలు చేశారు. భారత - సౌదీఅరేబియాల నడుమ అప్పటినుండి భద్రతాసహకారం, నిఘా వ్యవస్థల ఏర్పాటు, తోడ్పాటుల్లో గుర్తించదగిన పురోగతి వుంది.

2011 సెప్టెంబర్ 11, డబ్ల్యుటీసి ఘటన తర్వాత ఉగ్రవాద వ్యతిరేక సహకారం పేరుతో భారత పాలకులు సున్నీ ముస్లిమ్ దేశాలతో మరింతగా రక్షణ ఒప్పందాలను పెంచుకున్నారు. యునైటెడ్ అరబ్ ఎమిరేట్స్, సౌదీఅరేబియా దేశాల పర్యటనలలో ప్రధాని మోడీ ఉగ్రవాద వ్యతిరేక అంశంపైనే ప్రధానంగా కేంద్రీకరించాడు.

మోడీ, సౌదీఅరేబియా పర్యటన సందర్భంగా ఇరుదేశాల అధినేతలూ ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం చేయటంలో సహకరించుకుంటామని ప్రకటన చేశారు. ఇది-ప్రపంచ ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా అమెరికా చెబుతున్న పోరాటంతో భారతదేశం చేతులు కలపటమే! ఉగ్రవాదుల మూలవిరాట్టు అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులన్న సంగతి యూవత్ ప్రపంచాని కంతటికీ తెలిసిన విషయమే. సిరియాతోసహా అనేక పశ్చిమాసియా దేశాలలో అసంఖ్యాక ఉగ్రవాద బృందాలను వారు పెంచి పోషించి, తమ ఆధిపత్య లక్ష్యాన్ని వాస్తవం చేయబానుకుంటున్నారు. ఆల్-ఖైదా, తాలిబన్లు, ఐఎస్‌ఐఎస్‌లన్నీ అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల సృష్టే. ఈ ఉగ్రవాద బృందాలతో, ఆయా దేశాలలో అరాచకం సృష్టించి, దేశాన్ని అస్థిరపరిచి, ఆపై ఆదేశాలను కాపాడేసాకుతో సైనిక చర్యలకు పాల్పడటం అనేవి సామ్రాజ్యవాదుల విధానంయొక్క రెండు ముఖాలుగా వున్నాయి. పశ్చిమాసియాలో అమెరికా కూటమిలో భాగంగా వున్న సౌదీఅరేబియా పాలకులు, వహబ్బీ ఇస్లామిక్ బృందాలను ప్రపంచవ్యాపితంగా పెంచుతోంది. పశ్చిమాసియాతోసహా, ప్రపంచంలోని పలు దేశాల నుండి కార్యకలాపాలు నిర్వహిస్తున్న అనేక ఉగ్రవాద బృందాలు ఇస్లామ్‌లోని వహబ్బీశాఖతో ప్రేరణ పొందినవే. అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల వ్యూహాత్మక పథకాలకు సహకరించేవిధంగా సౌదీఅరేబియా పాలకులు తమ కార్యకలాపాలను సమన్వయం చేస్తున్నారు. సిరియాలో సౌదీఅరేబియా ఉగ్రవాద గ్రూపులు క్రియాశీలంగా వున్నాయనే విషయం

అందరికీ తెలిసిందే. షియా తిరుగుబాటుదారులకు దన్నుగా నిలచి ఇరాన్‌కు వ్యతిరేకంగా పోరాటం పేరుతో గత సం॥ర కాలంగా యెమన్‌పై సౌదీఅరేబియా బాంబుదాడులు సాగిస్తోంది. ఈ దాడులు ఘోరమైన మానవత్వపు విపత్తుగా పరిణమించి యెమన్‌లో లక్షలాదిమంది ప్రజలను నిరసనలు తెలియచేస్తూ వీధుల్లోకి తెచ్చింది. కనుక, సౌదీఅరేబియా పాలకులతో చేతులు కలిపిన భారత పాలకులు, ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా వివిధమైన పోరాటం సాగిస్తారో స్పష్టమౌతోంది.

పశ్చిమాసియాలో పనిచేస్తున్న 1 కోటి 10 లక్షల మంది భారతదేశ కార్మికులలో 30 లక్షలమంది సౌదీ అరేబియాలోనే వున్నారు. వీరంతా విదేశీ మారకద్రవ్యం సమకూర్చటంలో మనదేశానికి పెద్దపనరుగా వున్నారు. ఈ వనరులను జాగ్రత్తగా కాపాడుకోవాలనే కోరిక, బహుశ భారత పాలకులు సౌదీఅరేబియా పట్ల చూపుతున్న ప్రత్యేక ఆసక్తికి కారణమైవుండవచ్చుని కొంతమంది పరిశీలకుల భావన. కానీ, చమురు ధరలు తీవ్రంగా పడిపోవటం, అమ్మకాలు పడిపోవటం కారణంగా సౌదీఅరేబియా ఈనాడు ఒక తీవ్రమైన ఆర్థిక సంక్షోభంగుండా పయనిస్తోంది. 2015 ఆర్థిక సంవత్సరంలో సౌదీఅరేబియా 100 బిలియన్ డాలర్ల తీవ్రమైన బడ్జెట్ లోటులో వుంది. ఈ కారణంగా ప్రభుత్వం అనేక ఖర్చులలో కోత విధించింది. దేశంలో 11.5 శాతం నిరుద్యోగం కొనసాగుతోంది. ఇది రానున్న కాలంలో మరింత పెరగనుంది. 2014లో 3 కోట్ల 80 లక్షల జనాభావున్న దేశంలో విదేశీ కార్మికులు, పనివారు 10.1 మిలియన్లుగా వున్నారు. ఇది దేశ జనాభాలో షుమారు మూడోవంతుగా వుంది. తీవ్ర ఆర్థికసంక్షోభ సమయంలో, నిరుద్యోగ సమస్య, పరిశ్రమలను లాకౌట్, లేఆఫ్‌లకు గురిచేసి విదేశీ కార్మికులను ప్రధానంగా తొలగించే చర్యలను తీవ్రం చేసే అవకాశం అధికంగా వుంది. నిర్మాణరంగంలో పనిచేస్తున్న 45శాతం మంది కార్మికులు నేడు సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. ఇప్పటికే విదేశీ కార్మికులనేకమంది ఈ ప్రభావానికి లోనై పనులు కోల్పోయారు. ట్యాక్సీలు, పర్యాటకం, రియల్‌ఎస్టేట్ రంగం, నగలు, ఆభరణాలు, కూరగాయల మార్కెట్ల వంటి వాటన్నింటినీ ప్రభుత్వం క్రమంగా జాతీయం

కృష్ణస్వామి, పంచలింగంలకు సత్కారం

జూన్ 10, 11, 12 తేదీల్లో గుంటూరులో జరిగిన రైతుకూలీసంఘం (ఆంధ్రప్రదేశ్) రాష్ట్ర మహాసభలకు తమిళనాడు నుండి ఇద్దరు సౌహార్ద ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు. వారు ఆర్. కృష్ణస్వామి, మరొకరు ఆయన తమ్ముడు పంచలింగం. వీరిద్దరూ ప్రస్తుతం చెన్నైలో న్యాయవాదులుగా పనిచేస్తున్నారు. వీరిరువురూ అలనాడు అంటే 1969-70 సంవత్సరాల్లో దేశంలో చాలామంది యువకుల్లాగానే చారు మజుందార్ దుస్సాహసిక, అనాలోచిత విధానాల ప్రభావానికి గురై “పర్ల శత్రు సంహారక యుద్ధం”లో పాల్గొని కోయంబత్తూరు జిల్లాలో ఒక భూస్వామిని “ఖతం” చేసిన ఆరోపణపై నిర్బంధించబడి నేరారోపణకు గురయ్యారు. మరో అనాలోచిత విధానమైన కోర్టుల బహిష్కరణకు పాల్పడి తమపై మోపబడిన ఆరోపణలను సవాల్ చేయక 1970లో కోయంబత్తూరు సెషన్స్ జడ్జి విధించిన ఉరిశిక్షకు గురయ్యారు.

జైలుకు పోక పూర్వం వీరిలో కృష్ణస్వామి ఇంజనీరింగ్ మొదటి సంవత్సరం చదువుతుండగా, పంచలింగం పదవ తరగతి చదువుతున్నారు. అత్యవసర పరిస్థితి ముగిసిన తర్వాత తమిళ రాష్ట్రంలో ప్రజాతంత్ర వాదుల ఆందోళన ఫలితంగా అప్పటి గవర్నర్ కె.కె.పా “ఉరిశిక్ష”ను “యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష”గా మార్చారు.

జైల్లో వున్న కాలంలోనే పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తిచేసిన వీరిరువురూ 1985లో తమ శిక్షా కాలం

చేసేందుకు పథకాలను సిద్ధంచేస్తోంది. వీటిద్వారా 1 కోటి 30 లక్షలమంది సౌదీఅరేబియా దేశస్థులకు ఉద్యోగావకాశాలు కల్పించవచ్చని భావిస్తోంది. మొబైల్ సెల్‌ఫోన్ల అమ్మకాలను నిషేధించాలని యోచిస్తోంది. ఈ క్రమం అమలుకావటం ప్రారంభమైతే విదేశీ కార్మికులకు ఉద్యోగావకాశాలు మూసుకుపోవటమే గాక, ఇప్పటికే పనిచేస్తున్న విదేశీ కార్మికులు, పనివారు దేశాన్ని వదలి వెళ్ళవలసిరావటమో లేదా మరింత తక్కువ వేతనంతో, కఠినతరమైన ఉద్యోగాలు, పనులు చేయటానికి సిద్ధపడటమో తేల్చుకోవలసివస్తుంది. భారతప్రభుత్వం సౌదీఅరేబియానుండి తిరిగివచ్చే కార్మికులకు ఉద్యోగాలు కల్పించగలిగిన పరిస్థితిలోనూ లేదు; భారతదేశ కార్మికులకు తగిన ఉద్యోగభద్రత, వేతనాలు, సరైన పనిపరిస్థితుల నడుమ ఉద్యోగాలు కొనసాగింపజేసే విధంగా సౌదీ ప్రభుత్వంనుండి నిర్దిష్టహామీలను పొందగల స్థితిలోనూ లేదు.

అయితే, వాస్తవానికి సమస్య ఏమంటే-ప్రపంచాధిపత్యంకోసం సామ్రాజ్యవాదులు ప్రత్యేకించి అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల వ్యూహానికి లోబడి, వారి ప్రయోజనాలకు తోడ్పడేవిధంగా ఇతర దేశాలతో తన సంబంధాలను వివిధంగా కొనసాగించాలి లేదా అభివృద్ధిచేసుకోవాలి అనేది భారత ప్రభుత్వంముందున్న ప్రధాన అంశంగా వుంది. ఒక్కసారి ఈ విధానపు చట్రంలో భారత పాలకులు తమను తాము బిగించుకున్న తర్వాత మనదేశ, ప్రజల ప్రయోజనాల గురించి ఆలోచించే అవకాశమే వుండదు. భారత ప్రభుత్వ పశ్చిమాసియా విధానం, భారతదేశాన్ని-సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, ఆధిపత్య వ్యతిరేక శాంతికాముక, ప్రజాస్వామికశక్తులనుండి, ప్రజలనుండి అనివార్యంగా దూరంచేస్తుంది. ఇలాంటి పరిణామాలను మనదేశ ప్రజలు హర్షించరు. ఇజ్రాయిల్ దురహంకారానికి వ్యతిరేకంగా పాలస్తీనియలు తమ మాతృభూమికోసం చేసే పోరాటానికి భారతప్రజలు ఎల్లవేళలా తమ మద్దతును తెలియజేస్తారు; వారి పక్షనే నిలుస్తారు. అలాగే పశ్చిమాసియా ప్రజానీకం - సామ్రాజ్య వాదానికి, వారి జోక్యందారీ విధానాలకు, ఆధిపత్య, యుద్ధవిధానాలకు వ్యతిరేకంగా చేసే పోరాటాలకు దన్నుగా నిలుస్తారు. ★

పూర్తిచేసుకొని జైలు నుండి విడుదలయ్యారు. ఆ తర్వాత అంబేద్కర్ కాలేజీలో న్యాయశాస్త్రం పూర్తిచేసి 1997 నుండి కృష్ణస్వామి, 2000 సంవత్సరం నుండి పంచలింగం న్యాయవాదులుగా ప్రాక్టీసు చేస్తున్నారు. లా చదివేప్పుడు ఇద్దరూ గోల్డ్ మెడల్ సాధించడం విశేషం. వీరి విశేషం తెలుసుకొన్న తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ కమిటీ వారిని శాలువతో, జ్ఞాపికతోనూ సత్కరించాలని సంకల్పించి 2వ రోజు సభాస్థలికి రాగా వారు అప్పటికే రైల్వేస్టేషన్‌కు వెళ్ళారు.

ఈ విషయాన్ని సభలో ప్రకటించి జ్ఞాపికల్ని, శాలువల్ని రైతుకూలీసంఘం అధ్యక్షురాలు కాసింహాద్రి రూప్తికి చెరుకూరి సృజన అందచేయగా ఆమె వాటిని రైల్వేస్టేషన్‌కు పంపించి అక్కడే న్యూ గుంటూరు రైల్వేస్టేషన్‌లో వారికి అందజేశారు.

అంతకు ముందు సమావేశంలో వారిని కామ్రేడ్ రూప్తి సభకు పరిచయం చేసి రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) తరపున “హిస్టారికల్ అండ్ పొలిమికల్ డాక్యుమెంట్స్” పుస్తకాల్ని బహుకరించారు.

వారిరువురూ అంతకు ముందు స్మారక కమిటీ కార్యదర్శి చెరుకూరి సత్యనారాయణతో సంభాషిస్తూ యుక్తవయస్సులో మార్క్సిజాన్ని అర్థంచేసుకోవటంలో దారితప్పినా, తరిమెల నాగిరెడ్డిగారు చూపిన బాటలో శేషజీవితాన్ని కొనసాగిస్తామని చెప్పారు.

- చెరుకూరి సత్యనారాయణ

అమెరికా... (మొదటిపేజీ తరువాయి)

భారత పాలక కులీనవర్గపు విస్తరణవాద చర్యలనుండి మనదేశ ప్రజల దృష్టి మళ్ళించే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు.

ఈ చర్యలన్నింటినీ నిలిపివేయాలి. ఇరుగు పొరుగు దేశాలలో మంచి ఆర్థిక, స్నేహసంబంధాలను నెలకొల్పుకొనే విధంగా, భారతప్రజల ప్రయోజనాల కనుగుణమైన స్వతంత్ర, సార్వభౌమవిదేశాంగ విధానం

భారతదేశానికి అవసరం. అంతేగానీ, ఇరుగుపొరుగు దేశాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రత్యేకించి ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్‌అమెరికా దేశాలకు వ్యతిరేకంగా సామ్రాజ్య వాదులతో చేతులుకలిపే విధానాన్ని నిర్ద్వందంగా తిరస్కరించాలి. అమెరికా-భారత కూటమి గురించిన కీర్తిగానాల ప్రచారాన్ని వ్యతిరేకించాలి. అమెరికా సామ్రాజ్యవాద కబంధ హస్తాలనుండి భారతదేశం బయటకు రావాలని డిమాండ్ చేయాలి. ★

ఉగ్రవాదులపై పాలకుల బూటకపు యుద్ధం

ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటానికి నిర్ణయించుకున్నామనీ, మనదేశం నుండి దాన్ని సమూలంగా నిర్మూలిస్తామనీ చాలకాలం నుండి పాలకులు ప్రకటిస్తున్నారు.

అయితే ఈ సాకుతో మరిన్ని కఠినమైన చట్టాలు చేస్తూ, ఈ దేశ ప్రజలకు రాజ్యాంగం ఇచ్చిన ప్రాథమిక హక్కులనూ, స్వేచ్ఛలను వారు హరించివేస్తున్నారు. ప్రత్యేకంగా ప్రధాని మోడీ గత రెండేళ్ళలో, ఉగ్రవాదంపై చేయూల్చిన పోరాట ప్రాముఖ్యతగురించీ, దానిని భూగోళం నుంచి తుడిచిపెట్టాల్సిన తక్షణ ఆవశ్యకత గురించీ తన వాక్చాతుర్యంతో గవ్వాలు కొడుతున్నాడు.

కానీ ఉగ్రవాదంపై పోరాటంగానీ, అసలు ఉగ్రవాదులను శిక్షించడంగానీ మనదేశంలో బూటకంగా మారింది. ఉగ్రవాదులను శిక్షించడం అంటే అల్పసంఖ్యాక వర్గంవారిని చిత్రహింసలు పెట్టడంగానూ, వారికి వ్యతిరేకంగా ఒకే మూసలో పోసినట్లుండే తప్పుడు కేసులను ప్రచారం చేయడం గానూ, అల్పసంఖ్యాక వర్గాల ప్రజలే ఉగ్రవాదులని పరోక్షంగా నిందించడంగానూ మారింది. ఉగ్రవాదం పట్లా ఉగ్రవాదులపట్లా అటువంటి తప్పుడు ప్రజాభిప్రాయాన్ని మన పాలకులు సృష్టించారు.

అయితే, హేమంత కర్కరే నాయకత్వాన వున్న మహారాష్ట్ర ఉగ్రవాద వ్యతిరేక స్టాడ్ 2008లో జరిగిన మాలేగా఑్ ప్రేలుడు కేసుగురించి ఇచ్చిన వివరణలో, మైనారిటీ ప్రజలే ఉగ్రవాదులన్న పాలకుల ప్రచారాన్ని త్రిప్పికొట్టారు. మత సామరస్యాన్ని విచ్ఛిన్నం చేస్తూ హిందూమతోన్నాడులే తరచు ఉగ్రవాద దాడులు చేస్తున్నారని ప్రకటించారు.

2006లో మాలేగా఑్‌లోని ప్రేలుళ్ళు కేసులో ముద్దాయి స్వామీ అసీమానంద, ఆ ప్రేలుళ్ళు చేసింది ఒక హిందూమతోన్నాడ మురా అని అంగీకరించాడు. దీనితో 2007 ఫిబ్రవరిలో పానిపట్‌వద్ద సంయోతా ఎక్స్‌ప్రెస్‌పైనా, 2007 మేలో హైదరాబాదు మక్కా మసీదులోనూ, 2007 అక్టోబర్‌లో అజ్మీరుదర్గాలోనూ, 2008 సెప్టెంబరులో తిరిగి మరలా మాలేగా఑్‌లోనూ జరిగిన ప్రేలుళ్ళకు కారణం రకరకాల హిందూ మతవాద సంస్థలనీ, అవి దేశంలో వివిధ ప్రాంతాల్లో రహస్యంగా ఉగ్రదాడులను చేస్తున్నాయనీ సృష్టమైంది.

ఈ నేపథ్యంలో 2008 మాలేగా఑్ కేసును విచారించిన మహారాష్ట్ర ఉగ్రవాద వ్యతిరేక స్టాడ్ సృష్టమైన ఆధారాలతో అభినవ్ భారత్ సంస్థకు చెందిన కల్నల్ ప్రసాద్ శ్రీకాంత్ పురోహిత్ పైనా,

ఆర్‌యన్‌యస్‌కు చెందిన సాధ్వీ ప్రజ్ఞపైనా, ఇంకా ఆర్‌యన్‌యస్‌కు చెందిన మరో ఐదుగురిపైనా నేరారోపణ చేసింది. వారిని వ్యవస్థీకృత నేరాల అదుపు చట్టం(మహారాష్ట్ర) ప్రకారం ప్రేలుళ్ళు, కుట్రకేసుల్లో ముద్దాయిలుగా పేర్కొంది.

నేరం చేశారన్న ఆరోపణలు ఎదుర్కొంటున్న వారిపట్ల కఠినమైన చర్యలు తీసుకోకుండా, కాంగ్రెసు నాయకత్వాన వున్న యుపిఏ ప్రభుత్వం ఈ సమాచారాన్ని ప్రతిపక్షమైన బిజెపికి వ్యతిరేకంగా వుపయోగించుకుంది. దానితో నేరారోపణకు గురైన వారిని నేరం చేశారన్న అవవాదునుండి తొలగించాలన్న ప్రచారం చేయడానికి హిందూత్వ శక్తులకు అవకాశం లభించింది. మాలేగా఑్‌లో 2008 ప్రేలుళ్ళ కేసులో వారిని ఇరికించారని ప్రచారం చేశారు.

ఈ విధంగా ‘ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా జరిపే పోరాటం’ అనేది అధికారం కోసం పోటీపడే పాలక రాజకీయ క్రీడారూపంగా మారింది. బిజెపి, దాని మాతృసంస్థ ఆర్‌ఎస్‌ఎస్ కలిసి అత్యధిక శాతం ఓటర్లలో భావోద్వేగాలు రెచ్చగొట్టి, ఉగ్రవాదుల దాడులపై విచారణను యుపిఏ పాలకులు జాతీయ విచారణ సంస్థకు(ఎన్‌ఐఏ) అప్పచెప్పేట్లు చేశాయి.

ముంబాయిలో నవంబరు 26న జరిగిన ఉగ్ర వాదుల దాడిపై విచారణ జరిపిన ఉగ్రవాద వ్యతిరేక దళానికి నాయకత్వం వహించిన హేమంత కర్కరేని ఎవరో చంపివేశారు.

పరిశోధనా సంస్థలతో బాగా పరిచయం కలిగి, ఉగ్రవాదదాడుల కేసుల్లో అవలంబించిన విధానాలూ, పోలీసులను ఉపయోగించుకోవడంలో ఉన్నతాధికారుల స్వభావమూ, రక్షణదళాల స్వభావమూ తెలిసిన ఐజిపి స్థాయి పోలీసు అధికారి ఎస్.ఎమ్.ముష్రిఫ్, హేమంత కర్కరే మరణానికి స్పందిస్తూ “కర్కరేని ఎవరు చంపారు?” అనే పుస్తకాన్ని రాసి ప్రచురించాడు. ఆ పుస్తకంలో ఆయన అధికారమార్పిడి 1947లో జరిగిన తర్వాతనుండీ హిందూత్వశక్తులు పరిపాలనా విభాగం లోకి ప్రధానమంత్రి కార్యాలయంతోసహా ప్రణాళికా బద్ధంగా, దొంగచాటుగా ప్రవేశించాయనీ, అంతేకాక వారు వార్తాప్రతికల్లోనూ, మీడియాలోనూ సంపాదకులుగా, జర్నలిస్టులుగా, విద్యాసంస్థలలో ఉన్నతాధికారులు గానూ, మేధావుల బృందాలలోనూ ప్రవేశించి ప్రభుత్వ విధానాలను హిందూత్వ దృక్పథంతోనూ, అజెండాతోను ప్రభావితంచేయడం ప్రారంభించారనీ తెలిపారు. దేశంలో జరుగుతున్న టెర్రరిజం గురించీ, టెర్రరిస్టుదాడుల గురించీ వారు ప్రధానమంత్రికి

తప్పుడు సమాచారం అందజేస్తున్నారు. అల్పసంఖ్యాక వర్గంవారు ఉగ్రవాదచర్యలు చేస్తున్నారనీ, వారే మనదేశంలో టెర్రరిస్టులు అన్న భావాన్ని ప్రజలలో కలుగచేస్తున్నారు. అంతేగాక ఆయన తన పుస్తకంలో, కర్కరేని ఉగ్రవాదులు చంపలేదనీ, ఉగ్రవాదదాడుల కేసుల్లో హిందూమతవాద సంస్థల పాత్ర బట్టబయలు చేశాడన్న కసితో వారే కర్కరేని హత్యచేశారనీ ప్రకటించాడు.

పరిపాలనాశాఖగానీ, ప్రభుత్వంగానీ, సంఘ పరివార్‌శక్తులుకానీ ఈనాటివరకూ ఆ పుస్తకంలో ఆయన చెప్పిన విషయాలను ఖండించలేదు. ముష్రిఫ్ చేసిన ఆరోపణలను తిరస్కరిస్తూ ఎటువంటి వివరణా ఇవ్వలేదు. ఈ విషయంపై వారు మౌనం వహించారు. ముష్రిఫ్ చెప్పిన సహేతుకమైన విషయాలను పట్టించు కోకుండా వదిలేశారు.

ముంబాయిలో నవంబరు 26న జరిగిన దాడుల తర్వాత, 2008 నాటి మాలేగా఑్ ప్రేలుళ్ళకేసును ఎన్‌ఐఏ కి అప్పజెప్పారు. ఆ కేసు చేపట్టిన ఐదేళ్ళ తర్వాత, అది విచారణ పేరుతో చేసిన తతంగం తర్వాత, బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్‌డిఏ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత, సాధ్విప్రజ్ఞపైన, మరో ఐదుగురిపైనా వున్న ఆరోపణలనన్నీ సాక్ష్యంలేదంటూ కొట్టివేశారు. ఎన్‌ఐఏ ఈ కేసును తీసుకోడానికి మూడేళ్ళముందు ఈ ప్రేలుళ్ళు జరిగాయి గనుక, నేరం జరిగిన ప్రదేశం నుంచి సాక్ష్యాలు సేకరించడానికి ఎటువంటి ఆస్సారమూ లేదు కనుక, మహారాష్ట్ర ఏఓఎస్ వారి విచారణలోని వాస్తవాలను పరిశీలించడానికి ఆస్సారం లేనందువల్ల కేసును కొట్టివేశారు. ఎంతో అనుభవం కల్గిన, పేరు ప్రఖ్యాతులు కల్గిన ఎన్‌ఐఏ బృందానికి ఈ సాంకేతిక విషయం కనుక్కోవడానికి ఐదేళ్ళ సుదీర్ఘకాలం పట్టింది. ఇదంతా పనికిరాని చట్టబద్ధమైన సాకులతో, ప్రజలను, దేశాన్ని తెలివి తక్కువ దద్దమ్ములుగా భావించడంగా భావించాలి.

ఇది అధికారంలో వున్న వారు తమ రాజకీయ ఒత్తిడి వుపయోగించడంచేత వచ్చిన నిర్ణయమేనన్న విషయం తేలిగ్గా అర్థమౌతూనేవుంది.

బిజెపి నాయకత్వానగల ఎన్‌డిఏ అధికారంలోకి రాగానే జాతీయ నేరపరిశోధనా సంస్థ(ఎన్‌ఐఏ)కి చెందిన పోలీసు సూపరింటెండెంట్ ఈ కేసులో పనిచేసిన స్పెషల్ ప్రాసిక్యూటర్ రోహిణీ సాలియన్‌ను కలిసి ఈ కేసులో నేరారోపణ చేయబడ్డవారి విషయంలో కఠినంగా వుండవద్దని చెప్పారు. ఆ తర్వాత కేసును ఆమెనుంచి తప్పించి వేరొకరికి ఇచ్చారు.

ఎన్‌ఐఏ ఈ కేసులో వున్న ఆర్గురిపై వున్న ఆరోపణలను ఉపసంహరించుకుంటూ ఛార్జిషీటు దాఖలు చేసిన సందర్భంగా, ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న స్పెషల్ ప్రాసిక్యూటర్ తనను ప్రక్కనబెట్టి, ఈ కేసు విచారణ అత్యంత త్వరితంగా చేసిన విధానాన్ని ప్రశ్నిస్తూ, టెర్రరిస్టు దాడులలోని దోషులకు ఎటువంటి శిక్షా లేకుండా వదలివేయడాన్ని నిరసిస్తూ తన పదవికి రాజీనామా చేస్తానని బెదిరించాడు. ఇదంతా ఏ స్థాయిలో రాజకీయ వత్తిడులు పనిచేశాయో, ఎటువంటి కుయుక్తులకు అధికారంలో వున్న పాలకపార్టీ పాల్పడిందో స్పష్టంగా తెలియజేస్తోంది.

అసలు సినలు ఉగ్రవాదులను శిక్షించడంలోనూ, ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడటంలోనూ మన పాలకులు ఇటువంటి బూటకపు పోరాటం చేస్తున్నారు.

గుజరాత్‌లో జరిగిన బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్ కేసులో కూడా ఇదే జరిగింది. ఆ కేసులో ఉన్నత అధికారులైన ‘వజ్ర’లాంటి పోలీసు అధికారులకు శిక్షపడింది. అయితే సుప్రీంకోర్టు పర్యవేక్షణలో కోర్టులు విధించిన ఆ శిక్షలనుంచి వారిని తప్పించారు.

అలాగే గుజరాత్‌లో గుల్బర్గ్ సొసైటీ దారుణమైన మూకుమ్మడి హింస కేసులో ప్రధాన నిందితులైన ఒక బిజెపి నాయకుడినీ, ఒక పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టర్‌నీ, ఇంకా కొందరినీ-కేసు రుజువు కాలేదన్న సాకుతో విడుదల చేశారు. మూకుమ్మడి దాడిచేసి పూర్వ కాంగ్రెసు పార్లమెంటు సభ్యుడు ఎప్రొ జాఫ్రితోసహా 69 మంది ముస్లిములను చంపిన కేసు ఇది. రాజకీయవత్తిడి, రాజకీయ కుయుక్తి ఈ కేసులో కూడా ఎలా పనిచేశాయో అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ఉగ్రదాడులను చేసిన నేరస్థులను ఈ విధంగా వదలివేసిన ఈ ఉదాహరణలన్నీ ఏం తెలియచేస్తున్నాయి? మన పాలకులు ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా చేస్తానన్న పోరాటం బూటకమనీ, మన పాలకవర్గాలుకానీ, పాలకులుకానీ, పాలకపార్టీలుకానీ అసలుసినలు ఉగ్రవాదాన్ని తుడిచిపెట్టాలనుకోవడం లేదన్నది సృష్టమౌతోంది. ఎన్నికలలో తమ ప్రయోజనాలు కాపాడుకోడానికి వీరే ఉగ్రవాద చర్యలు చేపడుతున్నారు. దోపిడీవర్గ సమాజం ఉనికిలో వున్నంతవరకు, ఉగ్రవాదానికి వ్యతిరేకంగా నిజాయితీగా పోరాటం సాధ్యంకాదు.

దేశభక్తి కల్గిన ప్రజలు, ప్రజాతంత్రశక్తులు పై వాస్తవాల ఆధారంగా ఈ గుణపాఠాన్ని స్వీకరించాలి. ★

బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్ల ప్రాయోజితమూ, ప్రోత్సాహకమూ - ప్రభుత్వమే

ఫిలిబిత్ బూటకపు ఎదురుకాల్పులు జరిగి 25 సం॥లు గడిచిపోయిన తర్వాత, 2016 ఏప్రిల్‌లో ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం - లక్నోలోని సిబిఐ ప్రత్యేక న్యాయస్థానం ఎట్టకేలకు తీర్పు వెలువరించింది. 47 మంది పోలీసు సిబ్బందిని బూటకపు ఎన్‌కౌంటరు కేసులో దోషులుగా పేర్కొంటూ వారికి యావజ్జీవ శిక్ష విధించింది.

ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని ఫిలిబిత్ వద్ద 1991 జూలై 12న శిక్కు యాత్రికులను తోడ్కొని వెళ్తున్న బస్సును పోలీసులు అడ్డుకున్నారు. పంజాబ్ నుండి శిక్కు మిలిటెంట్ల సమూహం ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని ఫిలిబిత్ ప్రాంత లోకి జొరబడుతున్నట్లుగా పోలీసులు ప్రకటించారు. వారందరినీ సమీపంలోని అటవీ ప్రాంతానికి తీసుకెళ్ళి అతి దగ్గర నుండి కాల్చి చంపారు. కాల్చి చంపబడిన వారి నుండి ఆయుధాలు, మందుగుండు సామాగ్రిని స్వాధీనం చేసుకున్నామని కూడా పోలీసులు ప్రకటించారు.

ఈ ఘటనపై కళ్యాణ్‌సింగ్ ప్రభుత్వం నియమించిన కమీషన్, పోలీసులను నిర్దోషులుగా పేర్కొంటూ నివేదికనిచ్చింది. అంతేగాక, ఫిలిబిత్ ఆపరేషన్‌లో పాల్గొన్న పోలీసులు సత్కారానికి అర్హులుగా కూడా పేర్కొంది. ఆనాటి నుండి ఆ ఘటనలో పాల్గొన్న పోలీసులందరూ నిర్దోషులుగా చెలామణీ అవుతున్నారు.

ఏమైనా, సుప్రీంకోర్టు ఆదేశంపై సిబిఐ ఈ ఘటనపై దర్బాస్తు చేసింది. తన పరిశోధనలో ఈ ఘటనను పోలీసులు చేసిన అత్యంత హీనమైన, నీచమైన నేరంగా, హత్యాకాండగా పేర్కొంది. సాయుధ తీవ్రవాదులతో ‘ఎన్‌కౌంటర్’ పేరుతో పోలీసులు కేవలం

తమ ఖ్యాతి కోసం, పారితోషికాలు, పతకాల కోసం ఈ చర్యకు ఒడిగట్టారని పేర్కొంది.

తిరిగి ఇటీవలే జాతీయ మానవహక్కుల నివేదిక (ఎన్‌హెచ్‌ఆర్‌సి) అస్సామ్‌లో జరిగిన నాలుగు ఎదురుకాల్పుల ఘటనలు బూటకమైనవిగా పేర్కొని, అస్సామ్ ప్రభుత్వాన్ని, రక్షణ మంత్రిత్వశాఖను బాధితుల కుటుంబాలకు పరిహారాన్ని, సహాయాన్ని అందించాలని సూచించింది.

2009 జూన్ 22న జియోలిమ్ బాసుమాతరే మరియు ఒఖాఫట్ బాసుమాతరే - అనే ఇరువుర్ని అస్సామ్ రాష్ట్రం - సోనిత్‌పూర్ జిల్లా పరిధిలోని ఫురోయివాసి వద్ద బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్‌లో పోలీసులు కాల్చి చంపారు.

2009 జూలై 9న, అస్సాంలోని సోనిత్‌పూర్ జిల్లాలో ఓ బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్‌లో అస్సాం పోలీసులు, అస్సాం రైఫిల్స్‌కు చెందిన సైనికులు రజిత్ నర్‌జరి అలియాస్ అబ్రహంను బూటకపు ఎదురు కాల్పులలో కాల్చిచంపారు.

2011 ఫిబ్రవరి 23న దిర్పూర్‌లో మిగాక హజారికా మరియు హిమాంశుగోగా అనే ఇరువురిని బూటకపు ఎదురుకాల్పుల్లో పోలీసులు కాల్చి చంపారు.

2008 జూలై 23న అస్సామ్ జిల్లా నాగాల్‌లో పోలీసులు జరిపిన కాల్పులలో షికా ఆలీ మరణించాడు.

ఈ ఎన్‌కౌంటర్లన్నీ బూటకమైనవేనని ఎన్‌హెచ్‌ఆర్‌సి ప్రకటించి, ఆయా రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలను బాధిత కుటుంబాలకు పరిహారం అందజేయాలని చెప్పింది.

తీవ్రవాదులను, ఉగ్రవాదులను నిర్మూలించే పేరుతో మనదేశంలో బూటకపు ఎన్‌కౌంటర్‌లెన్నీ

ప్రభుత్వాలచే, పోలీసు అధికారులచే, సైనికాధికారులచే సమర్పించుకోబడుతున్నాయి. చనిపోయిన మనిషి తీవ్రవాది కనుక, జరిగింది - బూటకమూ, వాస్తవికమూ అనేదానితో నిమిత్తంలేదని ప్రకటిస్తున్నారు. చట్టానికి లోబడి శాంతిభద్రతలను కాపాడటానికి ఉద్దేశించినదిగా చెప్పబడే పోలీసు వ్యవస్థ, సైనిక బలగాలు చట్టాతీతంగా హత్యలుగావిస్తూ, చట్టపరమైన ఎలాంటి భయమూ లేకుండా నిర్దోషులుగా వ్యవహరించేందుకు మన పాలకులు, పాలనా వ్యవస్థలు అనుమతిస్తున్నాయి.

పైన పేర్కొన్న ఘటనలలో కొన్నింటిలో దోషులకు శిక్షపడటంకానీ, లేదా బాధిత కుటుంబాలను ఆదుకోవాలనే న్యాయస్థానాల ఆదేశాలుగానీ, ‘న్యాయం ఆలస్యమయినప్పటికీ న్యాయం నిరాకరించబడదు’ అనే సూక్తిని నిజం చేసినట్లు కనిపించవచ్చుగాక! కానీ, ఈ ఎన్‌కౌంటర్ ఘటనలన్నీ రాజ్యం, దాని యంత్రాంగం యొక్క వర్గస్వభావం గురించి ఎంతో విపులంగా చెపుతున్నాయి.

ఎన్‌కౌంటర్ ఘటనల్లో పాల్గొన్న పోలీసు, సైనిక సిబ్బందికి, అధికార్లకు ప్రోత్సాహకాలు, పదోన్నతులు, పారితోషికాలు కల్పించటమంటేనే రాజ్యం. ‘ఎన్‌కౌంటర్ నిపుణుల’ సంస్కృతిని సృష్టిస్తోందన్నమాట! ఈ విధంగా రాజ్యమే బూటకపు ఎదురుకాల్పుల సంస్కృతిని ప్రోత్సహిస్తూ, చట్టపరమైన శిక్షల భయమేలేని, చట్టాతీత హత్యలకు ప్రాయోజితురాలిగా వ్యవహరిస్తోంది. మీదు మిక్కిలి ప్రభుత్వాధికారంలోనున్న పాలకులు తీవ్రవాదం, ఉగ్రవాదాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడే పేరిట తమకు మరిన్ని క్రూరమైన చట్టాలు కావాలని డిమాండ్ చేస్తూవస్తున్నారు. ఈ విధంగా ఎన్నో క్రూరమైన

చట్టాలు రూపొందించి, అమలుచేయటం ద్వారా మరియు దాని యంత్రాంగం చట్టాలకు, న్యాయానికి బద్ధులై వుండాల్సిన అవసరం లేకుండా ప్రోత్సహిస్తోంది.

ఈ రకమైన పరిస్థితి సహజంగా పోలీసు అధికారులను చిన్నపాటి ప్రోత్సహకాలు, పదోన్నతుల కోసం-మిలిటెంట్లు లేదా తీవ్రవాదుల సహచరులను లక్ష్యంగా చేసుకోవటంద్వారా వారిపై ప్రతీకారం తీర్పుకోవటంతోపాటు - చట్టాతీతమైన హత్యలకు పురిగొల్పుతోంది.

తమ అతి చిన్నపాటి ప్రయోజనాలకోసం పోలీసు అధికారులు అమాయక ప్రజలను కాల్చిచంపిన ఘటనలలో పైన పేర్కొన్న ఘటనలేమీ మొదటిసారిగా జరిగినవి కావు.

కేరళలో 1970ల ప్రారంభంలో వర్గీస్ అనే ఓ కేరళ రాష్ట్రీయుడిని కాల్చి చంపటంతో బూటకపు ఎదురుకాల్పులు ప్రారంభమయ్యాయి. ఆ తర్వాత అనేక రాష్ట్రాలలో, ఇలాంటి ఘటనలు అనేకం జరిగాయి. కానీ, ఈ ఎన్‌కౌంటర్ హత్యలకు పాల్పడిన పోలీసు అధికారులేవ్వరూ దోషులుగా ప్రకటించబడలేదు.

అధికారంలోనున్న పాలకుల అండ, మద్దతుతో మాత్రమే ఈ విధమైన అత్యాచారాలు, హత్యలు జరుగుతాయి.

కనుక నిశ్చయంగా రాజ్యమే ఈ రకమైన హత్యలకు ప్రోత్సాహకంగా, ప్రాయోజితంగా వుందనేది స్పష్టం. ప్రజాస్వామికవాదుల నిలకడైన ఉద్యమాల ద్వారా మాత్రమే ఈ విధమైన చట్టాతీత హత్యలు, బూటకపు ఎదురుకాల్పుల హత్యాకాండ సాగించే సంస్కృతిని దుర్మార్గాన్ని అంతంచేయటం సాధ్యమౌతుంది. ★

అత్యంత సంపన్నులను మరింత సంపన్నులుగా చేయడానికి పేదప్రజల్ని నిలుపునా దోపిడీచేస్తున్న పాలకుల విధానాలు

సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీవిధానం నయా ఉదారవాద ఆర్థిక సంస్కరణలను మనదేశంలో సర్వరోగ నివారణిగా అమలు చేయాలని నిర్దేశించింది. ఈ విధానాల అమలువల్ల ఈ రెండున్నర దశాబ్దాల కాలంలో దేశం ఆర్థికంగా గణనీయమైన స్థాయిలో పుంజు కొన్నదనీ, సమగ్రమైన అభివృద్ధిని సాధించిందనీ మన పాలకులు విపరీతంగా ప్రచారం చేస్తున్నారు. కానీ వాస్తవమేమిటంటే సగటు మనిషి పరిస్థితి పెనంమీద నుండి పొయ్యిలో పడ్డట్లుంది. జీవన ప్రమాణాలు దిగజారాయి. కష్టజీవులైన ప్రజల యొక్క శ్రమశక్తిని మరింత తీవ్రంగా దోపిడీ చేస్తున్నారు. ప్రజల హక్కులు, స్వతంత్రత క్రమంగా అదృశ్యమవుతున్నాయి. ఉపాధి అవకాశాలు గానాటికీ క్షీణిస్తున్నాయి. ప్రజల కొనుగోలు శక్తి తగ్గుతున్నది. రూపాయి మారకం విలువ తగ్గుతోంది. ప్రజలకు ప్రాణాధారమైన వ్యవసాయరంగం సంక్షోభంలో చిక్కుకొన్నది. నివాస వసతి, వైద్యం, రవాణా, సమాచార సౌకర్యం, విద్య - అన్నింటి ఖరీదు విపరీతంగా పెరిగింది. ఆహారం, ఇతర ప్రాథమిక అవసరాలు, నిత్యావసర వస్తువుల ధరలు నిరంతరం పెరుగుతూ సామాన్య మానవుని మరింత ఇబ్బందుల్లోకి నెడుతున్నాయి.

మరోవైపు ధనికులు మరింతగా సంపదను పోగేసుకొంటున్నారు. ప్రభుత్వం వివిధ రూపాల్లో కల్పిస్తున్న రాయితీలను, ప్రోత్సాహకాలను కూడా ఉపయోగించుకొని బడా పెట్టుబడిదారులు, కార్పొరేటు శక్తులు సూపర్ లాభాలను సంపాదిస్తున్నారు. తద్వారా ఈ అత్యంత సంపన్నులు ప్రపంచ వందలకోట్ల ఆస్తివరుల క్లబ్లో చేరడానికి అర్హత సాధించారు.

మనదేశంలో పెట్టుబడిదారీ నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలను అమలు చేసిన ఫలితమే, ఈ తిరోగామి పరిణామాలు. దేశంలో రెండున్నర దశాబ్దాలుగా పాలకులు అమలుచేసిన సామ్రాజ్యవాద నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల ఫలితాలు నేడు చాలా స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. సంపదను, అదనపు విలువను సృష్టించడానికి శ్రామికుల శ్రమశక్తిని, సహజ వనరులను కొల్లగొట్టటం ఈ విధానాల సహజ లక్షణం. దీనికి తోడు ఈ విధానాలు తాను నిర్బంధంగా పేదరికంలోకి నెట్టివేసిన లక్షలాది మంది శ్రామికుల యొక్క కష్టాన్ని వివిధ రూపాల్లో మరింతగా దోచుకొని పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థల సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించడానికి ఉపయోగించాయి.

మనదేశంలో పాలకులు-సాంఘిక సంక్షేమ పథకాల పేరుతో, సమ్మిళిత ఆర్థిక విధానాల పేరుతో అబద్ధపు వాగ్దానాలు చేస్తూ లక్షలాది శ్రమజీవులను దోచుకొంటున్నారు.

ప్రత్యేకించి నరేంద్రమోడీ నాయకత్వంలో ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చినప్పటినుండి మోసపూరిత విధానాలతో, పథకాల పేరుతో పేదలను దోచుకోవడం మరింత తీవ్రమయింది.

ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులు, ప్రైవేటు బ్యాంకులు అన్నీ కలిసి 15 లక్షల కోట్ల రూపాయలను నిరర్థక ఆస్తులుగా ప్రకటించాయి. ఇది చిన్న మొత్తం కాదు. ఇదంతా నిజానికి పాలకుల దన్నుతో బడా బూర్జువాలు దోచుకొన్నసంపద. వీళ్ళు ఇంత పెద్దమొత్తంలో అప్పులు పొందటం, ఆ తర్వాత ఉద్దేశ్యపూరితంగా అప్పులు ఎగ్గొట్టటం-ఇదంతా పాలకుల కనుసన్నలలో జరిగినదే. ఫలితంగా ప్రజల నుండి సేకరించిన డిపాజిట్లతో, ప్రభుత్వం సరఫరా చేసిన నిధులతో నడుస్తున్న బ్యాంకులు, సాంకేతికంగా దివాళా తీస్తాయి. ఈ బ్యాంకులన్నీ ప్రస్తుతం నిధుల లోటుతో, బ్యాంకులు నడపడానికి కావలసిన కనీసపాటి లావాదేవీలు కూడా జరగక ఇబ్బంది పడుతున్నాయి. కాబట్టి ఈ నిధుల లోటును ఏ విధంగానైనా పూరించి కనీసపాటి నిధులు అందుబాటులోకి తెచ్చే బాధ్యత ఇప్పుడు ప్రభుత్వం మీద పడింది. దీనికితోడు భారతదేశంలోని కార్పొరేట్ సంపన్నులు మరింత చౌకగా నిధులు పొందడానికిగాను డిపాజిట్లపై వడ్డీరేట్లను తగ్గించమని ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేస్తున్నారు, ఒత్తిడి చేస్తున్నారు.

బడా వ్యాపార వర్గాల కోరికలను తీర్చడానికి, బ్యాంకులకు నిధులు అందుబాటులోకి వచ్చేలా చేయడానికి మోడీ ప్రభుత్వం పేద ప్రజల్ని నిలుపునా దోచుకొనే మార్గాన్ని ఎంచుకొన్నది.

జన్ ధన్ యోజన పథకం ఇటువంటిదే. నిరర్థకమైన ఆస్తుల దెబ్బ నుండి తట్టుకోవడానికి,

నిరంతరం నిధుల సరఫరా ఉండేలా చేయడానికి ఉద్దేశించబడిన పథకం ఇది. రెండు సంవత్సరాల వ్యవధిలో పేదప్రజలు 28 కోట్ల బ్యాంకు ఖాతాలు తెరిచేలా చేశారు. 36 వేల కోట్ల రూపాయల్ని ఈ ఖాతాల్లో జమ చేశారు. ఇందువల్ల దేశంలోని 28 కోట్ల మంది ప్రజలు ఆర్థికంగా సాధికారత సాధించారని, ఆర్థిక కార్యకలాపాలలో (బ్యాంకు ఖాతాలు తెరవడం ద్వారా) భాగస్వాములయ్యారనీ, వారి ఆత్మగౌరవం ఇనుమడించిందనీ పెద్దఎత్తున ప్రచారం చేశారు. నిజానికి ఈ 28 కోట్ల మంది పేద ప్రజలు రవ్వంత కూడా ప్రయోజనం పొందలేదు సరికదా వారు కష్టపడి సమకూర్చుకొన్న కొద్దిమొత్తాలు బలవంతంగా బ్యాంకులకు జమ అయ్యాయి. ఈ మొత్తాలన్నీ బడా వ్యాపార వర్గాలకు తక్కువ వడ్డీరేట్లకు ఎటువంటి ఆటంకం కలుగకుండా అప్పులుగా ఇవ్వటానికి బ్యాంకులకు ఉపయోగపడతాయి.

పేదప్రజల్ని దోపిడీ చేసేందుకు మోడీ ప్రభుత్వం ఎంచుకొన్న మరొక పద్ధతి ఏమిటంటే పబ్లిక్ ప్రైవైడైజ్ ఫండ్, నేషనల్ సేవింగ్స్ సర్వీకెట్లు, కిసాన్ వికాస పత్రాలు, ఇటీవల ఆర్థికంగా ప్రారంభించిన సుకన్య సమ్మిద్ధి నిధులు - వీటిపై వడ్డీరేట్లు తగ్గించటం. మోడీ నాయకత్వంలోని ఎన్.డి.ఎ ప్రభుత్వం ఇటువంటి ఆదేశం ఇవ్వటం ద్వారా శ్రామిక ప్రజలు, ఒంటరి మహిళలు, వృద్ధులు, పేద ప్రజలు చాలా ఇబ్బందుల పాలవుతారు. అందులో తాము పొదుపు చేసుకొన్న మొత్తాలపై వచ్చే కొద్దిపాటి వడ్డీపైనే ఆర్థికంగా ఆధారపడి బతుకుతున్న వారు చాలామంది వుంటారు. కానీ ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం చేతకాని ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులకు ప్రజల నుండి డిపాజిట్లు సేకరించి పెట్టడానికిగాను పేద ప్రజలను బహిరంగంగా దోచేస్తున్నది.

ప్రభుత్వం పేదప్రజల్ని దోచుకొనేందుకు ఒకవైపు ప్రజావ్యతిరేకమైన విధానాలను అమలుచేస్తూనే మరోవైపు ఉద్యోగస్థులు పొదుపు చేసి కూడబెట్టుకొన్న ప్రైవైడైజ్ ఫండ్ మొత్తాలపై ప్రత్యేకించి దృష్టి సారించింది. ఈ నిధికింద ఖచ్చితమైన జమలు, దీర్ఘకాల డబ్బు నిల్వలు, పొదుపు చేసుకొన్న మొత్తాలను నిర్ణీత వ్యవధిలో ఖచ్చితంగా చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఉంటాయి.

నిజానికి 2016 మార్చి 31 నాటికి ప్రైవైడైజ్ ఫండ్ ఖాతాలో 7,53,000 కోట్ల రూపాయల కార్పొనేషన్ ఉంది. ఈ కార్పొనేషన్ మీద వృద్ధిరేటు సంవత్సరానికి 1,15,000 కోట్ల రూపాయలు. ఎవరూ క్లెయిమ్ చేసుకోని 27 వేల కోట్ల రూపాయల మొత్తం ఉద్యోగుల ప్రైవైడైజ్ ఫండ్ సంస్థ వద్దనే వుంది. ప్రైవైడైజ్ ఫండ్ మొత్తాలను ఎటువంటి ఇబ్బందులూ లేని రాష్ట్ర / కేంద్ర ప్రభుత్వ బాండ్లలో మదుపు చేయటం వల్ల ఉద్యోగుల ప్రైవైడైజ్ ఫండ్ అనేది ప్రభుత్వానికి కూడా ఒక ఆధారపడదగిన వనరుగా వుంటుంది.

కానీ బడా పెట్టుబడిదారీవర్గం, కార్పొరేట్ సంపన్నులు ఈ ప్రైవైడైజ్ ఫండ్ మొత్తాలను మార్కెట్ జూదంలోకి విడుదల చేయాలని, దీనిద్వారా ప్రైవేటు వ్యక్తులు లాభపడటానికి తగిన విధంగా విధానాలు మార్చాలని డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఈ విషయంలో పెట్టుబడిదారీ నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు కూడా ప్రభుత్వాలను నిర్దేశిస్తున్నాయి. ప్రైవైడైజ్ ఫండ్పైన ప్రభుత్వం తన అధికారాన్ని వదులుకోవాలని, తన ఉద్యోగులకు పెన్షన్ చెల్లించే భారాన్ని ప్రభుత్వం తగ్గించుకోవాలని, ఉద్యోగస్థులే తమకు భారం కాని విధంగా తమ పెన్షన్లను తామే సమకూర్చుకోవాలని ఆదేశిస్తున్నాయి. ప్రభుత్వ ఆధీనంలో పెద్ద మొత్తంలో ఉన్న నిధులను ప్రైవేటు శక్తుల పెత్తనం కిందికి తేవలసిందిగా ఈ సంస్కరణ విధానాలు సూచిస్తున్నాయి.

బడా పెట్టుబడిదారుల, బడా వ్యాపార వేత్తల, కార్పొరేట్ సంపన్నుల డిమాండ్లకు అనుగుణంగా, నయా ఉదారవాద ఆర్థిక విధానాల ఆదేశాల ప్రకారం మన పాలకులు బహిరంగంగానూ, రహస్యంగానూ కూడా లక్షలాది శ్రామిక ప్రజల్ని చావుదెబ్బ కొట్టే విధానాలను అవలంబిస్తున్నారు. ఈ క్రింది పథకాల ద్వారా భవిష్యత్తులో మెరుగైన సాంఘిక సంక్షేమం సంభవిస్తుందని నమ్ముబలుకుతున్నారు.

1. జాతీయ పెన్షన్స్ విధానం (NPS) అనే కొత్త పథకాన్ని, కార్మికులే తమ డబ్బును జమచేసే విధంగా ప్రారంభిస్తారు. దీనిద్వారా జాతీయ పెన్షన్ విధానంలో పెద్దఎత్తున నిధులు పోగుపడతాయి.

NPS నిధుల నుండి తీసుకొన్న మొత్తాలపై పన్నులు వసూలు చేయటం, నిధులను ఎక్కువకాలం నిలవ వుంచటం కోసం NPS నుండి పెన్షన్ చెల్లింపుపై అనేక నిబంధనలు విధించటం చేస్తారు. ఆ రకంగా కార్మికులకు పొదుపు మొత్తాలపై ఇచ్చే రాయితీలను రద్దు చేస్తారు, పైగా పొదుపు మొత్తాలపైనే తిరిగి పన్ను వేస్తారు. సంస్థ చేతిలో నిధులు మరింత కాలం ఉండేలా 'చర్యలు' తీసుకొంటారు. ఇంకా NPS కి సంబంధించి మరొక ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే, NPS ను ప్రైవేటు ఫండ్ మేనేజర్లు నిర్వహిస్తారు. ఎందుకంటే వీళ్ళు NPS నిధులను స్టాక్ మార్కెట్ జూదంలో తెలివిగా మదుపు పెడతారు, ఎక్కువ నిధులు సమకూరితే, ప్రైవేటు వ్యక్తులకు ఈ డబ్బును అందుబాటులోకి తెస్తారు. నిబంధనల్లో పేర్కొన్న విధంగా పదవీపరమణ వయసు వచ్చిన అతికొద్దిమందికి పెన్షన్లు చెల్లించాలనే నామమాత్రపు కర్తవ్యం పేరుతో NPSలో నిధులు నిరంతరం జమ అవుతూనే వుంటాయి.

2. జాతీయ పెన్షన్స్ విధానం ఉద్యోగులను, కార్మికులను అంతగా ఆకర్షించలేదు. అందువల్ల ప్రభుత్వంNPS ను ప్రచారంచేసి, EPF ను నీరుగార్చడానికి అనేక నిర్ణయాలను తీసుకొన్నది. ఇది EPF వాటాదారులకు నష్టకరంగానూ, బడా పెట్టుబడిదారీ, బడా వ్యాపార వర్గాలకు లాభదాయకం గానూ వున్నాయి.

నిధుల రాబడిని పెంచడానికిగాను EPF సౌకర్యాన్ని మరింత మంది కార్మికులకు విస్తరింప జేస్తానని ప్రకటించింది. అసంఘటిత రంగంలోనూ, అనియత రంగంలోనూ ఉన్న కార్మికులకు, ఉద్యోగులకు EPF వర్తిస్తుందని, దీనికి అర్హతగా ఉన్న జీతాన్ని రూ.6,500 - రూ.15,000 వరకూ ఉన్నదాన్ని పెంచారు. ఈచర్యతో నిధుల ప్రవాహం అసాధారణంగా పెరిగి ప్రభుత్వం చేతిలో నిధుల లభ్యత పెరగడానికి దారి వేసింది.

కార్మికుల పొదుపు మొత్తాలపై అధిక ఆదాయం వస్తుందన్న అబద్ధపు నిర్ధారణతో EPF కార్పొనల్ 5% నుండి 15% మొత్తాన్ని ఈక్విటీలలో మదుపు చేయాలని నిర్ణయించారు. కార్మికుల పొదుపు మొత్తాలను మార్కెట్ జూదంలో పెట్టుబడిగా పెట్టటం చాలా ప్రమాదకరమైన వ్యవహారమని స్పష్టంగా తెలిసికూడా ప్రభుత్వం ఈ నిర్ణయం తీసుకొంది. ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం ప్రమాదకరమైన మార్కెట్ల జూదంలో EPF కార్పొనల్ మదుపు చేయడానికి మార్గాన్ని సుగమం చేసింది.

2015-16 సంవత్సరాల్లో ప్రభుత్వం ఈక్విటీ మార్కెట్లో రూ.6,577 కోట్లు పెట్టుబడిపెట్టింది. (ఈ మొత్తంలో నేషనల్ స్టాక్ ఎక్స్చేంజీలో 75%, ముంబయి స్టాక్ ఎక్స్చేంజీలో 25%). కేంద్రప్రభుత్వ సెక్యూరిటీల మీద EPFO కు సుమారు 7.9%, ప్రభుత్వరంగ యూనిట్ బాండ్లపై 8.15% - 8.20% వరకూ ఆదాయం రాగా, స్టాక్ మార్కెట్లో పెట్టుబడి వల్ల కేవలం 1.52% - 1.68% మాత్రమే ఆదాయం వచ్చింది. అయినా కేంద్ర కార్మిక శాఖామంత్రి వచ్చిన అతిస్వల్పమైన ఆదాయంలో కూడా ఏడాదికి 0.16% పెరుగుదలను చూపిస్తూ, స్టాక్మార్కెట్లో మదుపు చేయడంవల్ల పన్నున్న లాభాల ధోరణి పాజిటివ్గానే వుందని, కాబట్టి ప్రభుత్వం స్టాక్ మార్కెట్ ఈక్విటీలలో పెట్టుబడిని మరింత పెంచుతుందని ప్రకటించారు. ఈ రకంగా ప్రతిచర్య EPF భాగస్వాములను మోసం చేసేవే.

ప్రైవైడైజ్ ఫండ్ చెల్లింపులపై 60% పన్ను విధించాలన్న నిర్ణయాన్ని ఉపసంహరించుకొన్నప్పటికీ, ప్రైవైడైజ్ ఫండ్ మొత్తాల చెల్లింపులపై వివిధ

నిబంధనలతో అనేక అంక్షలు విధించారు. EPF పై వడ్డీని 8.8% నుండి 8.7%నికి తగ్గిస్తూ నిర్ణయం ప్రకటించారు. ఇవన్నీ పేదల పొట్లకొట్టి, బడా పెట్టుబడిదారీ వర్గాలకు లాభాలను చేకూర్చడానికి ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం తీసుకొన్న చర్యలు.

3. E.S.I.C (కార్మికుల ప్రభుత్వ భీమా సంస్థ) అనేది ప్రస్తుతం ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో వున్న మరొక పెద్ద సంస్థ. కార్మికులకు ఆరోగ్య భీమా సౌకర్యాలను కల్పించటం కోసం ఉద్దేశించబడిన ఈ సంస్థకు కార్మికులు నిధులను అందజేస్తారు.

2014-15 సంవత్సరంలో E.S.I.C సంస్థ రూ.10,867 కోట్లు మొత్తాన్ని కార్మికుల నుండి కంట్రిబ్యూషన్గా పొందింది. కార్మికులకు వైద్యసేవలు అందించడానికి 7,510 కోట్ల రూపాయల్ని ఖర్చు చేసింది. E.S.I.C కింద 30 రాష్ట్రాల్లో 815 డిస్పెన్సరీలు, 42 అనుబంధ ఆసుపత్రులు, 151 పెద్ద ఆసుపత్రులు ఉన్నాయి.

ఇప్పుడు ప్రభుత్వం ఈ సేవలను ప్రైవేటుపరం చేయడానికి రంగం సిద్ధం చేస్తోంది. PPP పద్ధతిలో (ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు భాగస్వామ్యం) దీనిని నడుపుతూ కార్మికులు తమ వాటాగా ఇచ్చిన నిధిలో మిగిలిన పెద్దమొత్తాలను దోచుకోవడానికి చూస్తోంది. కార్మికులను E.S.I. కావాలో, ప్రైవేటు ఇన్సూరెన్సు కావాలో తేల్చుకోమని అవకాశం ఇచ్చే పేరిట ప్రభుత్వం నడుపుతున్న కార్యక్రమం ఇది! E.S.I. కాంట్రీ బ్యూటర్లయిన కార్మికులకు ప్రైవేటు కార్పొరేటు ఆసుపత్రులతో సమానంగా మెరుగైన, నాణ్యమైన వైద్యాన్ని అందించాలన్న చిత్తశుద్ధి నిజంగా ప్రభుత్వానికే గనుక ఉంటే, పెద్దమొత్తంగా అందుబాటులో ఉన్న నిధులతో E.S.I. ఆసుపత్రులలో, డిస్పెన్సరీలలో సేవలను మెరుగుపరచవచ్చు. కానీ దీని నిధులను ప్రైవేటు ఇన్సూరెన్సు కంపెనీలకు దోచిపెట్టటమే ప్రభుత్వ లక్ష్యం.

4. P.F.R.D.A- ప్రజాధనాన్ని సక్రమంగా వినియోగించే, మరియు పర్యవేక్షించే ప్రభుత్వ విజెస్సీ ఇది. జాతీయ పెన్షన్స్ పథకం కింద చందాదారుల సంఖ్యను పెంచటం మీదనే దీని దృష్టి వుంది. కార్మికుల ఆదాయాన్ని మరింతగా కొల్లగొట్టి, ఆ మొత్తంతో నయాఉదారవాద పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక సంస్కరణలను ప్రభుత్వం అమలు జరపడానికి పథకాలు వేస్తున్నది.

5. పైగా ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం సామాన్య ప్రజలపై పరోక్ష పన్నుల భారాన్ని మోపడానికి నిర్ణయించింది. ఇప్పటికే సేవా పన్ను 1994లో 5% ఉండగా నేడు అది 15%నికి పెరిగింది. ఇంకా కొత్తగా 'స్వచ్ఛభారత్' పన్ను, 'కృషి కళ్యాణ్' పన్నులను విధించారు. ఇదంతా పేదప్రజల గోళ్ళూడగొట్టి ప్రభుత్వానికి పరోక్ష పన్నులను సంపాదించి పెట్టటం కోసమే.

కార్పొరేట్ రంగానికి ప్రభుత్వం వార్షిక బడ్జెట్లో 70 వేల కోట్ల రూపాయల సబ్సిడీని కేటాయించింది. ధనికవర్గం చెల్లించాల్సిన 7 లక్షల కోట్ల రూపాయల పన్నులను రద్దు చేసింది. తన ఆర్థిక లోటును పూడ్చు కోవడానికి కష్టజీవులపై దాడి చేస్తోంది.

శ్రామిక ప్రజలు చెమటోడ్చి కూడబెట్టిన మొత్తాల్ని ప్రభుత్వాలు క్రూరమైన మార్కెట్ శక్తుల పరం చేస్తున్నాయి. ఈ చర్యలు కార్మికుల సామాజిక భద్రతను దెబ్బతీస్తాయి. ప్రపంచ ఆర్థిక మాంద్యం సమయంలో అమెరికాలోని కార్మికవర్గం ఇదే సమస్యను ఎదుర్కొన్నది.

సూటిగా చెప్పాలంటే, అత్యంత సంపన్నులను మరింత సంపన్నులుగా చేయటం కోసం పేదప్రజలను నిలుపుదోపిడీ చేయటమే ఇది.

సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీశక్తుల యొక్క వాళ్ళ విజెంటియొక్క దోపిడీ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మిక వర్గం నిరంతరం చాలా అప్రమత్తంగా వుండాలి. ★

ఆదివాసుల ఆత్మీబంధువు, రైతాంగ్ ఉద్యమ మిత్రులు

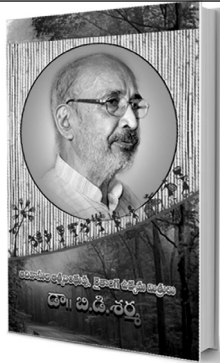
- డా॥ బి.డి.శర్మ

ప్రచురణ : రైతుకూలీసంఘం (ఆంధ్రప్రదేశ్)

1/8 డెమ్సీలో 104 పుటలు, వెల : రు. 30/-

ప్రతులకు: మైత్రీ బుక్ హౌస్

జబీల్పేటి, అరండల్పేట, కార్లమార్బోడ్డు, విజయవాడ-520002.



పది సంవత్సరాల గ్రామీణ ఉపాధి పథకం-ఉపాధి కల్పనలో విఫలం

మహాత్మాగాంధీ గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకానికి పది సంవత్సరాలు పూర్తయ్యాయి. 2006 జనవరిలో యు.పి.ఎ. ప్రభుత్వం ఈ పథకానికి పార్లమెంటులో చట్టరూపం యిచ్చి, 2006 ఫిబ్రవరి 2న ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని అనంతపూర్‌జిల్లా, బడ్లపల్లిలో ప్రధాని మన్‌మోహన్‌సింగ్, యు.పి.ఎ. చైర్‌పర్సన్ సోనియాగాంధీ ఎంతో అట్టహాసంగా ప్రారంభించారు. ఈ పథకం పేద కుటుంబాల ఆదాయ వ్యయం పెంచి, వారి జీవితాల్లో వెలుగులు నింపుతుందని చెప్పారు.

ఈ పథకాన్ని మొదట 200 జిల్లాల్లో ప్రారంభించి, 2008 ఏప్రిల్‌లో 1వ తేదీనుండి దేశంలోని అన్ని జిల్లాలకు వర్తింపచేశారు. అందుకు 60 వేలకోట్ల నిధులను సమకూర్చటం జరుగుతుందని యు.పి.ఎ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. గ్రామీణ ప్రాంతంలోని ప్రతి పేద కుటుంబానికి సంవత్సరంలో 100 రోజులపాటు పని కల్పించి కనీస వేతనం చెల్లించటం, పని కావాలని దరఖాస్తు చేసుకొన్న వ్యక్తికి 15 రోజుల్లో 5 కిలోమీటర్ల లోపు ఎటువంటి నైపుణ్యం అవసరంలేని పని కల్పించటం, అలా జరగని ఎడల ఆ వ్యక్తికి నిరుద్యోగ భృతి ఇవ్వాలని పథకంలో పొందుపర్చారు.

ఈ పథకానికి పది సంవత్సరాలు నిండిన సందర్భంగా పథకం అమలుజరిగిన తీరు, గ్రామీణ పేదల ఆదాయాన్ని, జీవన ప్రమాణాన్ని పెంచగలిగిందా? అన్న విషయాలను మదింపు చేయాల్సి వుంది.

దేశంలో వందలకోట్ల కుటుంబాలు పేదరికంలో వుండగా గత 10 సంవత్సరాల కాలంలో ఐదు కోట్ల కుటుంబాలకే ఈ పథకం పరిమితమైంది. 70 శాతం కుటుంబాలు ఇప్పటికీ ఈ పథకానికి దూరంగా వున్నాయి. జాతీయ ఆర్థిక పరిశోధనా మండలి చేపట్టిన “అధ్యయనం”లో ఉపాధి పొందాలనుకొంటున్న కుటుంబాల్లో 60శాతం పైగా కుటుంబాలకు ప్రభుత్వం పని కల్పించలేకపోయిందన్న నిజం బహిర్గతమైంది. వెనుకబడిన రాష్ట్రాలైన బీహార్, ఒడిస్సా మొదలైనవి ఈ పథకం అమలుపై ఆసక్తి చూపటంలేదని పేర్కొంది. ఈ పథకం ద్వారా 100 రోజులు పని కల్పించాల్సి వుండగా సగటున 44 రోజులు పని కల్పించబడింది. ఈ పథకంవలన పేదల ఆదాయం పెరగలేదు. వారి కుటుంబ ఆదాయంలో ఈ పథకం వాటా 9 శాతానికి మించలేదు. గ్రామీణ పేదల వలసలు నివారించ బడలేదు. గత పది సంవత్సరాలుగా పథకం అమలు తీరు అందుకు నిదర్శనం.

పథకాల పేరుతో పేదలను మభ్యపరుస్తున్న పాలకులు, ఆ పథకాలను కూడా అమలు జరపకుండా నీరుగార్చే విధానాలు అమలుజరుపుతూ వస్తున్నారు. గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకానికి అదే గతి వట్టించటమే కాకుండా, దాన్ని ప్రైవేట్ వ్యక్తుల, సంస్థలపరం చేసే విధానాలను, అసలు రద్దుచేసే విధానాలను అమలు జరుపుతున్నారు.

వేతనాలు అలస్యంగా చెల్లించటం, చట్టంపై సరైన అవగాహనలేక కూలీలు పథకం అమలుకు సహకరించ టంలేదనే వాదన ముందుకు వచ్చింది. దీనికి ఆనాటి మంత్రి జైరామ్ రమేష్ చౌహాన్ పరిష్కారం యు.పి.ఎ. ప్రభుత్వ ఉద్దేశాన్ని బట్టిబయలుచేసింది. వ్యాపార విజంట్ల (బిజినెస్ కరస్పాండెంట్) నియామకాన్ని అందుకు పరిష్కారంగా చూపెట్టాడు. అంటే ప్రభుత్వ యంత్రాంగం చేయవలసిన పనిని ప్రైవేటీకరించటమే. కూలీలకు పథకంపట్ల అవగాహన కల్పించేందుకూ, కూలీలకు, ప్రభుత్వ యంత్రాంగానికి మధ్యన మధ్యపర్చులుగా వ్యవహారాలు నడిపేవారుగా వ్యాపార విజంట్లను నియమిస్తారు. కూలీలతో మొదట శ్రమశక్తి సంఘాలను ఏర్పాటుచేసి, వాటిని పటిష్టపర్చి ప్రభుత్వ పథకపు పని వాటికి యిచ్చి, వారికి వేతనాలు యిచ్చే వ్యాపార విజంట్లను నియమించటం. ఇందుకోసం ఆనాటి రాష్ట్రప్రభుత్వం 312 ఎన్.జి.వో.లతో ఒప్పందం చేసుకొంది. 22 జిల్లాల్లో 703 మండలాల్లో 4,73,000 శ్రమశక్తి సంఘాలను ఏర్పాటుచేసినట్లు, వీటి బాధ్యత ఎన్.జి.వో.లకు అప్పగించినట్లు ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. ఇది ఉపాధిహామీ పథకాన్ని ప్రైవేటీకరించటమే.

గ్రామీణ ఉపాధి పథకం అమలులో అవినీతి జరుగుతున్నదని, పథకాన్ని ప్రైవేట్ కంపెనీలద్వారా అమలుజరిపి అవినీతిని అరికట్టవచ్చని, ఆనాడు కాబోయే యు.పి.ఎ. ప్రధానమంత్రిగా ప్రచారంలో వున్న రాహుల్‌గాంధీ జాతీయ సలహామండలికి సూచించాడు. ప్రభుత్వ గ్రామీణాభివృద్ధి పథకాల్లో అవినీతివల్ల 15శాతం నిధులే ప్రజలకు అందుతున్నాయంటూ ఈయన తండ్రి రాజీవ్‌గాంధీ చేసిన ప్రకటన, ఆచరణలో

పేదరిక నిర్మూలనకు ప్రభుత్వం కేటాయించే నిధుల్లో సగం స్వచ్ఛంద సంస్థలనే ప్రైవేటు కంపెనీలకు బదలాయించటానికి దారితీసింది. ఈ స్వచ్ఛంద సంస్థలద్వారా అమలుజరిగిన పథకాల్లో 30శాతం మాత్రమే ప్రజలకు చేరి పథకాల అసలు ఉద్దేశమైన పేదరిక నిర్మూలన జరగలేదని అధ్యయనాలు తెలిపాయి. రాహుల్‌గాంధీ ప్రకటనకూడా అక్కడికే దారితీస్తుంది.

రాహుల్‌గాంధీ సూచనను జాతీయ సలహా మండలి వెంటనే చర్చించి, ఉపాధిహామీపథకాన్ని ప్రైవేట్ సంస్థలద్వారా అమలుజరపాలని నిర్ణయించింది. ప్రయోగాత్మకంగా ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో అమలుజరిపి, ఫలితాలను బేరీజువేసి ఆ తర్వాత దేశమంతటా అమలు చేస్తామని చెప్పి, కొన్ని చోట్ల కొన్ని ప్రైవేట్ సంస్థలకు అప్పగించారు. అవినీతి అనేది ప్రభుత్వ రంగానికే పరిమితమైనట్లు, ప్రైవేట్‌రంగం దానికి అతీతమైనట్లు రాహుల్‌గాంధీ ప్రకటన వుంది. కొందరు బూర్జువా ఆర్థికవేత్తలు దాన్నే ప్రచారం చేశారు. అనేక ప్రైవేట్ సంస్థలు జరిపిన కుంభకోణాలు, పెద్దమొత్తంలో అక్రమార్జన వెల్లడైన తర్వాతకూడా ఇలాంటి వాదనలు, సూచనలు చేయటం, పథకాన్ని ప్రైవేట్‌పరం చేయమని చెప్పటమే.

2014లో జరిగిన సాధారణ ఎన్నికల్లో ఎన్.డి.ఎ. కూటమి అధికారంలోకి వచ్చింది. ఉద్యోగ - ఉపాధి కల్పన అన్న వాగ్దానానికి విస్తృత ప్రచారం కల్పించింది. అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత ఆ వాగ్దానాన్ని ప్రక్కన బెట్టి, ఉన్న ఉపాధి కూడా లేకుండా చేసేందుకు, ఉపాధి కల్పించే అన్ని రంగాలను ప్రైవేట్‌పరం చేస్తున్నది. గ్రామీణ ఉపాధి పథకానికి ముందు ‘మహాత్మా’ అన్న పదాన్ని చేర్చి అవినీతి రహితమైన పథకంగా అమలుచేస్తానని చెప్పింది. ఆ మాట చెప్పిన కొద్దికాలానికే మాట మార్చింది. పథకం కొనసాగింపు గురించి సమీక్షించాల్సి వుందని, మొత్తం గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో దీన్ని అమలుపర్చాల్సిన అవసరంలేదని వెనుకబడిన ప్రాంతాలకు పరిమితం చేయాల్సి వుందని, 6,576 బ్లాక్‌ల్లో అమలుజరుగుతున్న పథకాన్ని 2,500 బ్లాక్‌లకు పరిమితం చేయాలన్న అభిప్రాయం వ్యక్తం చేసింది. ఇలా చెప్పటమంటే దేశంలోని అత్యధిక గ్రామీణ ప్రాంతంలో పేదలకు ఉపాధి సమస్యలేదని చెప్పటమే. ఈ విధంగా పేదరికాన్ని తక్కువ చేసి చూపటమే. అభివృద్ధిచెందిన ప్రాంతాలని ప్రభుత్వం చెబుతున్న రాష్ట్రాల్లోని అనేక ప్రాంతాలనుండి ఉపాధి కోసం పెద్దఎత్తున వలసలుపోవటాన్ని ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం కావాలనే మభ్యపరుస్తున్నది. ఆ ప్రాంతాల్లో జరిగే ఉపాధి పనులకు నిధుల కేటాయింపులను తగ్గించుకోచూస్తున్నది. గ్రామీణ ఉపాధి పనులకు కేటాయించే నిధుల్లో శ్రామికశక్తి వాటా 60శాతంగా వున్న దాన్ని 51% తగ్గించి, యంత్రాలు, సామాగ్రి వాటాను 40 నుండి 49 శాతానికి పెంచింది. ఫలితంగా కూలీలు చేసే పనులు కుదించుకుపోయాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో ఎక్కువ పనులు యంత్రాలద్వారానే జరుగుతున్నాయి.

అవినీతి కంపులో గ్రామీణ ఉపాధిహామీపథకం మునిగి తేలుతున్నది. వేలాది కోట్ల రూపాయల అవకతవకలు, అక్రమాలు జరిగాయి. ఈ వాస్తవాన్ని “కాగ్” ఎత్తి చూపింది. 18వేల కోట్ల రూపాయలదాకా పథకంలో అవినీతి చోటుచేసుకొందని, 14 రాష్ట్రాల్లో 1.33 కోట్ల పనులు చేపట్టగా 30% పనులు మాత్రమే పూర్తి అయ్యాయని అందుకు వేతన సొమ్ము దుర్వినియోగం, బోగస్ కార్డులు, నిధులు మళ్లించు కారణమని వెల్లడించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనూ అవినీతి పెద్దఎత్తున చోటుచేసుకుంది. ఉపాధి పథకం అమలు తీరును ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబునాయుడే పర్యవేక్షిస్తున్నాడు. 2014-15 ఆర్థిక సంవత్సరంలో రాష్ట్రంలో నిర్వహించిన తనిఖీల్లో 141.72 కోట్ల నిధులు దారిమళ్లినట్లు వెల్లడైంది.

గ్రామీణ ఉపాధిహామీ పథకంద్వారా పని కల్పనతోపాటు కనీస ఆదాయం లభించేలా చూస్తామని చెప్పిన పాలకులు, ఈ పథకం పనులకు కనీసవేతన చట్టాన్ని అమలుచేయకపోవటాన్ని గమనిస్తే కూలీల శ్రమశక్తిని దోచుకోవటమే ధ్యేయంగా పెట్టుకొన్నారు. పథకం ప్రారంభంలో 80 రూ., ఆ తర్వాత కూలీల ఆందోళనలతో పెంచుతూ ప్రస్తుతం 70 రూ. కేంద్రం నిర్ణయించినా అది కూడా అమలు జరగటంలేదు. గుజరాత్, రాజస్థాన్‌లలో కనీస చట్టం కూలి తక్కువగా వున్న దాన్ని కూడా అమలుజరపకుండా 60 రూ.లోపు మాత్రమే కూలి చెల్లిస్తున్నారు. ఈ రాష్ట్రాల్లో వేతనచట్టం అమలుకోసం కూలీలు ఆందోళన చేయగా, రాజస్థాన్

ప్రభుత్వం, కనీస వేతనం చెల్లించేందుకు అంగీకరించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో కనీస వేతన చట్టంలో మట్టిపనులకు 191 రూ. కూలి వుండగా ఉపాధి పనుల్లో 137 రూ. ఇస్తున్నారు. ఈ వాస్తవాన్నే సాసైటీ ఫర్ పార్టీసిపేటరీ రీసెర్చ్ ఇన్ ఆసియా అన్న సంస్థ నిర్వహించిన అధ్యయనంలో పేర్కొంది. ఉపాధి పథకం అమలు జరిగిన ప్రాంతాల్లో 42 శాతం పనిచేసిన కుటుంబాలకు కనీస వేతనంకన్నా తక్కువ కూలి చెల్లించినట్లు పేర్కొంది. కూలి డబ్బులు ఇవ్వటంలో జాప్యంతో పాటు, పని చేయించుకొని కూలి ఇవ్వని సందర్భాలు ఉన్నట్లు పేర్కొంది.

ఉపాధి పనుల్లో పాల్గొన్న కూలీలకు, కూలి చెల్లింపు బకాయిలు పెద్దఎత్తున వుంటున్నాయి. దీనివలన కూలీలు కుటుంబ పోషణకు తీవ్ర ఆర్థిక సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నారు. లంచాలు చెల్లించనిదే కూలీలకు వేతనాలు లభించటంలేదు. 2015లో ఆర్థిక మంత్రిత్వ శాఖలోని ఒక స్వతంత్ర సంస్థ చేపట్టిన సర్వేలో 50శాతం ఉపాధిహామీ కూలీలు వేతనాలకోసం లంచాలు చెల్లించాల్సి వస్తున్నదని వెల్లడించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో కూడా కూలీల బకాయిలు పెద్ద మొత్తంలో ఉన్నాయి. 2015-16 ఆర్థిక సంవత్సరంలో ఏప్రిల్ 7న కేంద్రప్రభుత్వం మొదటి విడతగా 1,297 కోట్లను విడుదల చేసింది. తన వాటా పదిశాతం క్రింద రాష్ట్రప్రభుత్వం 130 కోట్లను కలిపి ఉపాధి పనులకు జమచేయాల్సి వుండగా, అలా చేయకుండా తన సొంత అవసరాలకు నిధులు మళ్లించింది. విడతలు విడతలుగా 830 కోట్లు మాత్రమే జమచేసింది. కేంద్రం విడుదల చేసిన నిధుల్లో సగం మేర కూడా పనులు జరగలేదు. జరిగిన పనుల్లో కూడా 300 కోట్ల రూపాయలు కూలీలకు బకాయిలు పెట్టింది. కష్టపడి కడుపు నింపు కొనే కూలీలకు బకాయిలు పెట్టి వారి పొట్టగొడుతున్న ప్రభుత్వాన్ని ఎలా సంభోదించాలో తెలియటంలేదు.

పనికోసం ధరఖాస్తు చేసుకొన్నా పని దొరకని వారికి నిరుద్యోగ భృతి చెల్లించాల్సివుండగా అదీ అమలుజరగటంలేదు. నిరుద్యోగభృతికి అయ్యేఖర్చు రాష్ట్రప్రభుత్వాలే భరించాలి. కేంద్రంనుండి వచ్చే నిధులనే పూర్తిగా ఖర్చుచేయని రాష్ట్రప్రభుత్వాలు నిరుద్యోగభృతి చెల్లించకుండా వుండటానికి పని కోరుతూ వచ్చిన దరఖాస్తులను తిరస్కరించటమో, నమోదు చేయక పోవటమో జరుగుతున్నది. నిరుద్యోగ భృతి చెల్లింపు నిబంధన అమలులో రాష్ట్రం విఫలమైనందున కేంద్రమే

కార్మిక హక్కులు... (చివరి పేజీ నుండి)

కార్మిక హక్కులను కాలరాస్తూ, ప్రావిడెంట్ ఫండ్ చెల్లింపుల నిబంధనలు విధిస్తూ ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం ఏకపక్షంగా చేసిన ప్రకటనను వెనక్కి తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేస్తూ బెంగళూరులోని మహిళా కార్మికులు ఆందోళన చేశారు. బెంగళూరులోని దుస్తుల పరిశ్రమలో పనిచేస్తున్న మహిళా కార్మికులు ప్రారంభించిన పోరాటం 5 లక్షలమంది దుస్తుల పరిశ్రమ కార్మికుల్లో దావానంలా వ్యాపించింది.

ఏప్రిల్ 18న, ప్రావిడెంట్ ఫండ్ చెల్లింపులపై ఆంక్షలు విధిస్తూ ప్రభుత్వం చేసిన పేపరు ప్రకటనల తాలూకు ఫోటో కాపీలను ఒక ఫ్యాక్టరీలో పంచదంతో, వెంటనే మహిళా కార్మికులు మెరుపు సమ్మె చేస్తూ రోడ్లమీదికి వచ్చారు. ఇది వెంటవెంటనే 8-10 కంపెనీలకు పాకింది. కార్మికులందరూ బయటికి వచ్చి హార్బర్‌లోని దిగ్బంధనం చేశారు. బెంగళూరు - మైసూరు హైవే మీద వేలాది మంది బైతాయించారు. తమ డిమాండ్లను గనుక పరిష్కరించకపోతే మూకుమ్మడిగా రాజీనామా చేస్తామని మహిళా కార్మికులు ప్రకటించారు. ఇది కర్ణాటకలో 10 వేల కోట్ల రూపాయల టర్నోవరుతో నడుస్తున్న దుస్తుల పరిశ్రమను కుదిపేసింది. కర్ణాటకలోని వివిధ పరిశ్రమలకు చెందిన 2500 మహిళా కార్మికులు రెండు రోజులపాటు తమ నిరసన పోరాటాలతో రోడ్లను హోరెత్తించారు.

దేశవ్యాప్తంగా ఉన్న ఎగుమతి ఆధారిత దుస్తుల పరిశ్రమల్లో ఆందోళన వ్యాపిస్తున్న సమయంలోనే 5 రాష్ట్రాల్లో ఎన్నికలు కూడా జరుగుతున్నాయి. దుస్తుల పరిశ్రమనుండి వస్తున్న ఒత్తిడి, ఎన్నికల లెక్కలు - వీటన్నింటి నేపథ్యంలో ఎన్.డి.ఎ. పాలకులు ప్రావిడెంట్ ఫండ్ చెల్లింపుపై విధించిన ఆంక్షలను ఉపసంహరించుకొన్నారు.

ఈ విధంగా దుస్తుల పరిశ్రమలోని మహిళా కార్మికులు కార్మిక హక్కుల సాధనలో గొప్ప విజయాన్ని

దాన్ని చేపట్టాలని పార్లమెంటరీ స్థాయి సంఘం సూచించింది. నిరుద్యోగ భృతి కొరుతూ పెట్టుకొన్న దరఖాస్తులు చెల్లింపులు లేకుండా వుండిపోతున్నాయని కూడా పేర్కొంది. ఒడిస్సాలో 50వేల నిరుద్యోగభృతి దరఖాస్తులు ఏడాదినుండి చెల్లింపులపై నిర్ణయంకోసం పైళ్ళలో పడివున్నాయని, ఇది ఒరిస్సాకే పరిమితంకాదని అన్ని రాష్ట్రాల్లో పరిస్థితి ఇలాగే వుందని కూడా వాఖ్యానించింది. (ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్ 19-9-2011) వేతనాల చెల్లింపులో అనేక వ్యత్యాసాలు వున్నట్లు స్థాయి సంఘం పేర్కొంది.

పది సంవత్సరాలుగా ఉపాధిపథకం అమలు అన్నివిధాల విఫలమైంది. గ్రామీణ పేదలకు ఉపాధి కల్పించలేకపోయింది. విఫలమైన ఈ పథకం వలన వ్యవసాయరంగం అనేక సమస్యలను ఎదుర్కొంటున్నదని, రాష్ట్రంలో వ్యవసాయ పనులకు కూలీలు దొరకటం లేదని, ఎక్కువ కూలిని డిమాండ్ చేస్తున్నారని, ఈ పథకాన్ని వ్యవసాయ పనులకు కూడా వర్తింప జేయాలని భూస్వాములతోపాటు అనేకమంది కుహనా మేధావులు, కొందరు కేంద్ర-రాష్ట్రమంత్రులు ప్రచారం చేస్తున్నారు. ఇది మోసపూరితమైన ప్రచారం. పని కల్పించలేకపోవటమే కాకుండా అతి తక్కువ కూలి లభిస్తుడటంతో పథకం పనుల ఎడల కూలీలు విముఖత చూపుతుంటే, ఆ పనుల వలన కూలీలు దొరకటం లేదని ప్రచారంచేయటం పథకం ప్రకారం భూస్వాములు చేస్తున్న ప్రచారం. వ్యవసాయ పనులద్వారా రోజుకి మూడు వందలకు పైగా కూలి లభిస్తుంటే, 127 రూ. వచ్చే ఉపాధి పనుల ఎడల కూలీలు ఎందుకు మొగ్గు చూపుతారు? గ్రామీణపేదలకు పథకం ఉపాధి కల్పించి వుంటే గ్రామాలకు గ్రామాలే ఉపాధిని వెతుక్కొంటూ వలసలు పోవాల్సిన పరిస్థితి ఎందుకు?

పాలకులు ప్రవేశపెట్టే పథకాలు పేదలను ప్రక్కదారి పట్టించేందుకే. పేదరికానికి, ఉపాధి లభించక పోవటానికి కారణమైన గ్రామీణ పేదల మౌలిక సమస్య అయిన భూమికోసం ఉద్యమించకుండా ఉపాధి పథకంలాంటి పథకాలతో పేదరికం తొలగు తుందనే భ్రమలు వారిలో కల్పిస్తున్నారు. పాలకుల పథకాలు పేదరికాన్ని తొలగించవన్న వాస్తవాన్ని గ్రహించి, భూమిపై హక్కు లేకపోవటమే పేదరికానికి కారణమని అర్థంచేసుకొని ఆందోళనం ఉద్యమించి భూమిని సాధించుకోవాలి. అదే పేదరికాన్ని తొలగించే మార్గం. ★

చవి చూశారు. పోరాటపథం మాత్రమే కార్మిక ప్రయోజనాలను కాపాడగలదని ఈ అనుభవం మరోసారి రుజువు చేసింది. చాలామంది వ్యాఖ్యాతలు దుస్తుల పరిశ్రమలోని మహిళా కార్మికులు సాగించిన ఈ పోరాటాల్ని చూసి, సాంప్రదాయక బ్రేడ్ యూనియన్ల నాయకత్వం లేకుండా, వాళ్ళు మామూలుగా కార్మికుల్ని సమీకరించే పద్ధతులేవీ పాటించకుండానే ఇంత పోరాటం ఎలా సాధ్యమయిందని ఆశ్చర్యపోతున్నారు.

ముసలికోడి కూయనంత మాత్రాన పొద్దుపొడవక మానదు. దుర్భర జీవన స్థితిగతులు, దారుణమైన పని పరిస్థితులు కార్మికులను సహజమైన ఆందోళనా పథంలోకి సమీకరించాయి. ఒక పోరాటం విజయవంతం కావడానికి నాయకత్వం, సంఘటిత పరిచే నైపుణ్యం, భావజాల స్ఫూర్తి అనేవి అదనంగా కలిసివచ్చే అంశాలు అవుతాయి గానీ అవే ప్రాథమికమైన, మౌలికమైన ముందస్తు షరతులు కాజాలవు. కార్మిక పోరాటాలు సాగే క్రమంలో కూడా వాటిని అభివృద్ధి చేసుకోవచ్చును.

మహిళా కార్మికుల పోరాటాల నుండి సాంప్రదాయక బ్రేడ్ యూనియన్లు సరైన గుణవారాల్ని స్వీకరించి, తమ బలహీనతల్ని సరిదిద్దుకొంటాయా లేదా అన్నది భవిష్యత్తులో చూడాల్సిందే. ఏదేమైనప్పటికీ దుస్తుల పరిశ్రమలోని మహిళా కార్మికులు సాగించిన ఈ పోరాటాలు ఖచ్చితంగా స్ఫూర్తిదాయకమైనవి. దేశ కార్మికుల ప్రయోజనాల పరిరక్షణ కోసం సాగే ఉద్యమం యొక్క భవిష్యత్తు పట్ల ఆశలను కలిగిస్తున్నాయి, ఆవేశాన్ని రగిలిస్తున్నాయి. ★

Read !

Subscribe!!



Class Struggle

Organ of Central Committee of CPI (ML)

జన్మమార్పిడి ఆవగింజలకు వాణిజ్య అమ్మకపు అనుమతిని యివ్వటానికి తహతహలాడుతున్న ఎన్డిఎ పాలకులు

కేంద్రంలో ప్రతిపక్షంగా వున్నంతకాలం తాను జన్మమార్పిడి పంటలకూ, జన్మమార్పిడి ఆహార పంటలకూ వ్యతిరేకం అన్నట్లుగా ప్రదర్శించుకొన్న బిజెపి, ప్రస్తుతం కేంద్రప్రభుత్వాధికారానికి రావటంతో తన అసలు నైజాన్ని-తన అంతర్జాతీయ కార్పొరేషన్ల అనుకూల వైఖరినీ బైటపెట్టుకొంటోంది.

దేశమంతటా రైతులూ, రైతుసంఘాలూ జన్మమార్పిడి ప్రత్తివత్తనాలవలన సంభవించిన దుష్ఫలితాల గురించి మొత్తుకుంటున్నా, మోన్సాంటో విత్తనసంస్థయొక్క దోపిడీని వ్యతిరేకిస్తున్నా, జి.ఎం.ప్రత్తి పంటవేసి దారుణంగా నష్టపోయిన రైతులు విదగ్ధ, ఆంధ్రప్రదేశ్ తదితర రాష్ట్రాలలో గణనీయమైన సంఖ్యలో ఆత్మహత్యలు చేసుకొంటున్నా, పాలకులు మాత్రం వీటన్నింటినీ గమనంలోకి తీసుకోకుండా అటు జి.ఎం.ప్రత్తి పంటలనూ, యిటు జన్మమార్పిడి ఆహార పంటలనూ ప్రోత్సహించటానికే కంకణం కట్టుకొన్న దాఖలాలు వెల్లడవుతున్నాయి.

ఇప్పటికే మోన్సాంటో కంపెనీ రాయల్టీల పేరిట గత 13 సంవత్సరాలుగా వేలకోట్ల రూపాయలను కొల్లగొట్టుకుపోయింది. అమెరికాలో కేవలం ఒక కేజీ రు.9/- అమ్మే బి.టి. ప్రత్తి విత్తనాలను మనదేశంలో, 450 గ్రాముల విత్తనాల పేకెట్లనే రు.1850/-కు అమ్ముకొని (2006 నాటికి), దేశంలోని పేదరైతులను కొల్లగొట్టుకుపోయింది. ఈ దారుణానికి వ్యతిరేకంగా రైతులనుండి, రైతు సంఘాలనుండి కొన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలనుండి వ్యతిరేక వెల్లువెత్తటంతో 2008 నుండి తిరిగి ఆ ప్యాకెట్టు ధర రు.650/-కు అమ్ముకొనేందుకు మోన్సాంటో ఒప్పుకోవాల్సి వచ్చింది.

అయినా యీ బి.టి. విత్తనాలు ఆ కంపెనీ ప్రచారం చేసుకొన్నట్లుగా పురుగు(పంటకు) సోకటాన్ని గానీ, పంటలో కలుపుమొలవటాన్నికానీ నిరోధించలేక పోయాయి. గులాబీరంగు కాయతొలుచు పురుగుసోకి ఆ బి.టి. ప్రత్తిపంటలు దెబ్బతిని దేశవ్యాపితంగా రైతులు నష్టపోయారు. అదేవిధంగా రాజస్థాన్‌లో బి.టి. ప్రత్తిపంట తెల్లదోమ బారినపడి రాజస్థాన్‌లో రైతులు తీవ్రంగా నష్టపోయారు.

ఈ మోన్సాంటో బి.టి. విత్తనాల వైఫల్యాలకు వ్యతిరేకంగా దేశంలో పెరుగుతున్న వ్యతిరేకతపై నీళ్ళు చల్లబంకోసం, ఎన్డిఎ ప్రభుత్వం, మే 18న లైసెన్సు పొందిన జన్మమార్పిడి విత్తనాల కంపెనీలు తాము ఆ సాంకేతికను అందజేసినందుకు, స్థానిక కంపెనీల నుండి వసూలుచేసే రాయల్టీలు, ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన అమ్మకపు ధరపై 10% కన్నా ఎక్కువ వుండకూడదు; 5 సంవత్సరాల తర్వాత ఆ రాయల్టీని క్రమంగా తగ్గించుకొంటూపోవాలి; బి.టి.విత్తనాల (ప్రత్తి) ప్రభావం పూర్తిగా అంతరించినపుడు (నిష్ఫలమైనప్పుడు) అసలు రాయల్టీ వసూలు చేయకూడదంటూ ఒక నోటిఫికేషన్ జారీచేసింది.

వెంటనే ప్రభుత్వ అనుకూల మీడియా యీ చర్యను ఎంతో ఘనమైనదిగా కీర్తించింది.

అయితే ప్రభుత్వపు యీ నిర్ణయాన్ని దేశంలో 95% జన్మమార్పిడి విత్తన వ్యాపారం జరుపుకొంటున్న మోన్సాంటో-మహికో బయోలిమిటెడ్ కంపెనీ కోర్టులలో సవాలు చేసింది. అంతేకాక విడిగా నూజివీడు సీడ్స్ నుండి క్రిందటి సంవత్సరపు రాయల్టీని వసూలు చేయటానికి కోర్టులో పోరాటం మొదలెట్టింది.

తీరా చూస్తే మే 18న విడుదలచేసిన నోటిఫికేషన్‌ను కేంద్రప్రభుత్వం గుట్టుగా రద్దుచేసి, దాన్ని కేవలం ముసాయిదా నోటిఫికేషన్‌గానే మిగిల్చివేసింది. ఈ రకంగా ఎన్డిఎ పాలకుల జన్మమార్పిడి పంటల వ్యతిరేక బందారం బయల్పడుతోంది.

అయితే జన్మమార్పిడి విత్తనాల, వాణిజ్యాన్ని చేసే బడాగుత్తాధిపత్య కంపెనీలు, తమను-తమ వ్యాపారాన్నీ సమర్థించే మేధావులను, శాస్త్రవేత్తలను, నిపుణులను, మీడియా ప్రతినిధులను, ప్రభుత్వాధికారంలో వున్న పాలకులను వేలకోట్ల రూపాయల పెట్టుబడిపెట్టి-వారిని తమ అనుకూలురుగా మార్చుకోవటానికి, తమ వ్యాపారాన్ని నిరాఘాటంగా సాగించుకోవటానికి మార్గాన్ని సుగమం చేసుకొంటూనే వున్నాయి.

ఇప్పుడు జన్మమార్పిడి ఆవనూనె విత్తనాలను (ఆవాలను), వాణిజ్యపరంగా అమ్ముకోవటానికి జరిగే ప్రయత్నాలు చూస్తే మనకు యీ విషయం స్పష్టంగా అర్థమవుతుంది.

2013లో సుప్రీంకోర్టుకు చెందిన సాంకేతిక నిపుణులకమిటీ, జన్మమార్పిడి ఆహారపంటలపై, ఒక సక్రమమైన భద్రతా, నియంత్రణా వ్యవస్థలను ప్రభుత్వం ఏర్పాటుచేసేదాకా, జన్మమార్పిడి పంటల క్షేత్ర పరిశోధనలపై నిరవధిక మారిటోరియం ప్రకటించాలని సిఫార్సు చేసింది. 2012 ఆగస్టు నాటి తన నివేదిక ద్వారా, వ్యవసాయరంగానికి చెందిన పార్లమెంటీ స్టాండింగ్ కమిటీ, మనదేశంలో జన్మమార్పిడి ఆహార పంటలను నిషేధించాలని కోరింది.

అయినా ఎన్డిఎ పాలకుల హయాంలో పర్యావరణ మంత్రిత్వశాఖకు చెందిన జెనెటిక్ యింజనీరింగ్ అప్రెజల్ కమిటీ (జి.ఇ.ఎ.సి) కమిటీ, తన ముందుకువచ్చిన జి.ఎం. ఆహారపంటల క్షేత్ర పరిశోధనలకోసం వివిధ కంపెనీలనుండి వచ్చిన ప్రతిపాదనలలో 80% ప్రతిపాదనలను ఆమోదించింది. వీటిలో వరి, చెరకు, వంగ, బంగాళాదుంపలు, ఆవాలు (నూనెకోసం) వున్నాయి. దేశం ప్రయోజనాలదృష్ట్యా, కేవలం జీవసంబంధ-భద్రతా వివరాలు పొందటం కోసమే, ఈ క్షేత్ర పరిశోధనలకు అనుమతులను యిచ్చినట్లు ఎన్డిఎ పాలకులు ప్రకటించారు.

అనంతరం నేషనల్ డెయిరీ డెవలప్ మెంటు బోర్డుయొక్క ఆర్థిక మద్దతుతో, ఢిల్లీ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన బయోటెక్నాలజీ విభాగం ఒక జన్మమార్పిడి ఆవనూనె విత్తనాన్ని రూపొందించింది. దీన్ని రూపొందించిన జన్మశాస్త్రవేత్త దీపక్ పటేల్, యీ విత్తనం యిప్పుడు దేశంలో దొరుకుతున్న హైబ్రిడ్ విత్తనాలకన్నా 25% అదనపు దిగుబడినిస్తుందనీ, దానికదే స్వయంపరాగ సంపర్కం జరుపుకొంటుందనీ, అందువలన రైతులు ప్రతివిటా తాజా విత్తనాలకోసం, హైబ్రిడ్ విత్తన కంపెనీలవద్దకు వెళ్ళాల్సిన అవసరమే వుండదని ప్రకటిస్తూ, యిక యీ జన్మమార్పిడి ఆవ పంటలను రైతాంగం పండించటమే తరువాయి అంటూ సిఫార్సు చేశాడు.

జన్మమార్పిడి విత్తనాల-పంటల వ్యాపారం సాగించే బడాకంపెనీలకు చెందిన లాబీ-నిపుణులు, పాత్రికేయులు, మేధావులు, శాస్త్రజ్ఞులు, సంపాదకులు -యీ ప్రకటనను అందిపుచ్చుకొని వెంటనే జన్మమార్పిడి ఆవనూనె విత్తనాలను మార్కెట్లో అమ్ముకోవటానికి అనుమతినివ్వాలని డిమాండుచేస్తూ పరిపరి విధాల్లో ప్రచారం మొదలుపెట్టారు.

జన్మమార్పిడి ఆవ విత్తనాల పంటకు అనుమతి ఇవ్వాలిందిగా ప్రభుత్వాన్ని డిమాండుచేస్తూ ఆరు రైతుసంఘాలు' రంగంలోకి వురికాయి. ఇందువలన తమపంట దిగుబడిని 20% నుండి 30% వరకూ పెంచుకొంటామనీ, యిందువలన దేశంలోని మొత్తం వ్యవసాయరాబడి 1,000 కోట్ల మేరకు పెరుగు తుందంటూ తమ 'డిమాండు'ను సమర్థించుకొన్నాయి.

మరోవైపు ఈ లాబీకి చెందిన మేధావులు, శాస్త్రవేత్తలు, నిపుణులు తదితరులు, జన్మమార్పిడి ఆహారం సురక్షితకాదన్న వాదన సక్రమమైందికాదని రుజువయిందనీ, అమెరికాలో వివిధ రకాల జన్మమార్పిడి ఆహారపంటలు పండించారనీ, జన్మమార్పిడి భోజనాలను తిన్న 3 ట్రిలియన్లకు మించిన ప్రజలకు ఏ హానీ జరుగలేదనీ, 'భారతదేశంలో ఎప్పుటినుండో జన్మమార్పిడి సోయాబీన్ ఖాద్యతైలం, జన్మమార్పిడి ప్రత్తివిత్తన ఖాద్యతైలాలు దిగుమతి చేయబడు తున్నాయనీ, వాటిని దేశప్రజలు వాడుతున్నారనీ, అయినా ఎటువంటి హానీజరుగలేదనీ, కనుక వెంటనే జన్మమార్పిడి ఆవనూనె విత్తనాలను మార్కెట్లో అమ్ముకొనేందుకు అనుమతి యివ్వాలనీ మీడియాలో నిరంతరం ప్రచారం లంకించుకొన్నారు.

అంతేకాక యీ జన్మమార్పిడి ఆవనూనె విత్తనం ఢిల్లీ యూనివర్సిటీచేత, నేషనల్ డెయిరీ కార్పొరేషన్ ఆర్థిక మద్దతుతో రూపొందింపబడిందికనుక యిది "జాతీయ జన్మమార్పిడి" విత్తనం అంటూ యీ వాణిజ్య అంశంలోకి 'జాతీయతా' అంశాన్ని చొప్పించి, ప్రచారం కావిస్తూ ఆ విత్తనానికి అమ్మకపు అనుమతి యివ్వాలిన ఔచిత్యాన్ని గురించి చాటుతున్నారు.

ఈ వాదనలతోపాటు, యిప్పటికే బంగ్లాదేశ్ రైతులు జన్మమార్పిడి వంగపంటను పండించి, అధిక దిగుబడులు సాధించి, అధిక రాబడులను పొందుతూండగా, భారత దేశంలోని రైతులకు

అటువంటి అవకాశాన్ని నిరాకరించటం అన్యాయమనీ, "ఆకలితో అలమటిించే పేదప్రజలకు జన్మమార్పిడి ఆహారపంటల ద్వారా లభించే లాభాలను యివ్వ నిరాకరించటం మానవజాతికి వ్యతిరేకంగా జరిపే నేరం" అంటూ రైతులపట్లా, పేదలపట్లా మొసలికన్నీరు కారుస్తున్నారు.

ఇవి చాలదన్నట్లు శరద్ జోషిలాంటి ప్రఖ్యాత రైతునాయకులూ, నోబుల్ బహుమతి గ్రహీత నార్మన్ బోర్లాగ్, శాస్త్రవేత్త డా॥పాట్రిక్ మార్లాంటి ప్రఖ్యాతి పొందిన వ్యక్తులు జన్మమార్పిడి ఆహారాన్ని సమర్థిస్తుండగా, యింక సందేహాలు ఎందుకంటూ, జన్మమార్పిడి ఆహార వ్యాపారాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్ళే ప్రచారం కావిస్తున్నారు.

అయితే ఈ జన్మమార్పిడి ఆవనూనె విత్తనాలను రూపొందించిన, దానికి సంబంధించిన 'జీవావరణ భద్రతకు' సంబంధించిన, పరిశోధనా ఫలితాలను- వివరాలను, ఆ విత్తనాన్ని రూపొందించిన వారు పరిశీలనకు సమర్పించలేదనీ వీటిని బహిరంగంగా వెల్లడిస్తే, ఆ విత్తనాల బందారం బయటపడుతుందనీ, జన్మపంటలను వ్యతిరేకించే ఎన్జిఓ సంస్థలు వెల్లడిస్తున్నాయి.

బీహారు ముఖ్యమంత్రి నితీష్ కుమార్ "ప్రస్తుతం దేశంలో వున్న విత్తనరకాలు, సాంకేతికతలతోటే, ఉత్పత్తిని రెట్టించేయవచ్చుననీ, ఐ.సి.ఎ.ఆర్. రూపొందించిన విత్తనరకాలతో హెక్టారుకు 2.1 టన్నుల దిగుబడి సాధ్యమనీ, అందువలన సందేహాస్పదమైన జన్మమార్పిడి సాంకేతికతను గురించి ఆలోచించటం అప్రస్తుతమనీ" జన్మమార్పిడి ఆవనూనె విత్తనాలకు అనుమతినివ్వటాన్ని వ్యతిరేకించాడు.

నిజానికి పరాయిజన్మవులను మనదేశపు వ్యవసాయంలో ప్రవేశపెట్టడం క్షేమకరమనీ, అది జీవావరణంతోపాటు మానవుల, పశువుల ఆరోగ్యంపై దుష్ప్రభావం కలుగజేయవనే అంశంపై యింతవరకూ సంతృప్తికరమైన రుజువులు లభించలేదు.

జన్మమార్పిడి ఆవ విత్తనాల పరిశోధనకు చెందిన 'భద్రతాపరీక్షల ఫలితాల వివరాలు యింత వరకూ బహిరంగ పరచలేదు.

ఈ కారణాలరీత్యా పలువురు శాస్త్రవేత్తలు (120మంది), పర్యావరణ-జీవావరణ ప్రమాదంలేదని దృఢంగా రుజువయ్యేదాకా, ఆ జన్మమార్పిడి ఆవ విత్తనాల అమ్మకానికి అనుమతియివ్వవద్దంటూ ప్రధాని మోడీకి ఒక లేఖ రాశారు.

అయితే జన్మమార్పిడి అనుకూల లాబీ, మిలియన్ల డాలర్లను వెచ్చించి వివిధ దేశాలలోని శాస్త్రవేత్తలనూ, ప్రభుత్వ నియంత్రణ సంస్థలను విసిగించటంద్వారా, వేధించటంద్వారా, తికమకలు పెట్టడంద్వారా, ప్రలోభపెట్టడంద్వారా అన్నిరకాల ఎత్తుగడలనూ (సామ, దాన, భేద, దండోపాయాలను) ప్రయోగించి తన దారికి తెచ్చుకొని, తనకు అనుకూలంగా మార్చుకొంటోంది.

ఈ జన్మమార్పిడి ఆవ విత్తనాల అమ్మకపు అనుమతి విషయంలో కూడా ప్రస్తుతం జరుగుతున్నది అదే!

ఈ రకంగా వివిధ వర్గాలనుండి ఈ జన్మమార్పిడి ఆవ విత్తనాలకు వ్యతిరేకంగా బలమైన అభిప్రాయం వ్యక్తంకావటంతో, ప్రభుత్వం 'భాగస్వాములందరితోనూ చర్చిస్తాం' అనే నాటకాన్ని మొదలెట్టింది. అందరితో చర్చించి 90 రోజుల్లోగా తమ వైఖరిని ప్రకటిస్తాం అంటూ, ప్రస్తుతం జరుగుతున్న 'ప్రజాభిప్రాయసేకరణ' తంతుల మాదిరిగానే ఒక తంతు జరిపింది.

తీరా అక్కడ కూర్చోన్నాక బయల్పడిన విషయం ఏమిటంటే, 2003లో జనీటికల్ యింజనీరింగ్ అప్రెజల్ కమిటీ, క్షేత్రపరిశోధనలకు అనుమతించిన రకపు ఆవ విత్తనాలు, ప్రస్తుతం ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ రూపొందించిన జన్మమార్పిడి ఆవ విత్తనాలు ఒకటి

కావు. ఇక్కడ విధానపరమైన అనుమతి చర్చలు జరుగుతున్నది డి.ఎం.హెచ్-11 రకం ఆవ విత్తనాల గురించి. పోనీ ఆ విత్తనాలు 28.4% అదనపు దిగుబడి నిస్తాయన్న వివరణలూ-లెక్కలూ సక్రమంగా వున్నాయా, అంటే అవీ లేవు. అన్నీ కాకీ లెక్కలే! ఇకపోతే ఈ జన్మమార్పిడి ఆవ విత్తనాలను వ్యతిరేకిస్తున్న గ్రూపుల అభిప్రాయాలను పూర్తిగా వినటం జరిగిందా? అంటే అదీ లేదు. తమ వివరణలు చెప్పటానికి ఈ గ్రూపులకు అవసరమైన సమయం యివ్వకుండా తూతూ మంత్రంగా, ప్రత్యేకంగా ఆ సమావేశం జరిపారు.

ఈ తూతూమంత్రపు ప్రత్యేక సమావేశం జరిపిన జి.ఇ.ఎ.సి. యిప్పుడు డి.ఎం.హెచ్-11 రకం జన్మమార్పిడి ఆవ విత్తనాలను అమ్ముకోవటానికి అనుమతి యిచ్చేందుకు సుముఖంగా వుంది. ఆ విత్తనాన్ని రూపొందించిన సంస్థవారు సమర్పించిన శాస్త్రీయ వివరాలు సంతృప్తికరంగా వున్నట్లు ప్రకటించింది.

దీన్నిబట్టి బహుళజాతి జన్మమార్పిడి విత్తన సంస్థల ప్రయోజనాలకు అడ్డగోలుగానైనా సహాయ పడటానికి ప్రభుత్వం, పాలకులు ఎంతగా ఆత్మత పడుతున్నారో అర్థమవుతుంది.

పనిలో పనిగా జి.ఇ.ఎ.సి. జన్మమార్పిడి పంటల క్షేత్రపరీక్షలు జరుపటానికి వీలుగా, దేశం అంతటా 40 వ్యవసాయ యూనివర్సిటీలను ఎంపిక చేస్తూ, ఆ ప్రతిపాదనను ముందుకు తెచ్చింది. కేంద్ర విశ్వవిద్యాలయాలతోబాటు బీహార్‌లోని పూస్తా సమస్తిపూర్ విశ్వవిద్యాలయాలూ, ఉత్తరప్రదేశ్‌లోన రూప్నీ విశ్వవిద్యాలయం, ఇంఫాల్‌లోని మణిపూర్ విశ్వవిద్యాలయం, మహారాష్ట్రలోని రాష్ట్రవిశ్వ విద్యాలయాలు, ఆంధ్రప్రదేశ్, కర్నాటక, పంజాబ్, రాజస్థాన్, గుజరాత్, జార్ఖండ్‌లోని విశ్వవిద్యాలయాలూ, యీ జన్మమార్పిడి ఆహారపంటల 'క్షేత్ర పరిశోధనల' కోసం ఎంపిక చేయబడ్డాయి. ఈ విషయమై అంతిమ నిర్ణయాన్ని భారతీయ వ్యవసాయ పరిశోధనా సమితి (ఐ.సి.ఎ.ఆర్) సంబంధిత రాష్ట్రాలతో చర్చించి ప్రకటిస్తారట!

అయితే బీహార్, పశ్చిమబెంగాల్, తమిళనాడు, కేరళ గతంలో ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాలు ఈ జన్మమార్పిడి పంటల క్షేత్రపరిశోధనలను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాయి!

భారతీయ హరితవిప్లవ 'పితామహుడు' స్వామినాధన్ ఆకాంక్ష, ప్రతిపాదనల మేరకు ఈ రకంగా దేశమంతటా సమన్వయించి, ఈ రకంగా జన్మమార్పిడి క్షేత్ర పరిశోధనలను సాగిస్తామని జి.ఇ.ఎ.సి. 'ఘనంగా' ప్రకటిస్తోంది.

పాలకులూ, వారి అధీనంలో వున్న ప్రభుత్వ సంస్థలూ, వారి మద్దతుదారులూ, అనుయాయులూ అయిన 'నిపుణులు' ఎన్ని మాటలు చెప్పినా, ఎన్ని ప్రచారాలు చేసినా ఒక్క విషయం మాత్రం స్పష్టం!

విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల ఆహ్వానమే తమ పరమధ్యేయంగా పెట్టుకొన్న పాలకులు, పాలకవర్గాలూ సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాలకూ, సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడియొక్క ప్రయోజనాలకూ ఊడిగం చేస్తారు తప్పు, దేశ ప్రయోజనాలనుకానీ, దేశప్రజల ప్రయోజనాలనుగానీ అణుమాత్రంగా కూడా పట్టించుకోరన్నదే, ఆ కఠిన వాస్తవం!

ఈ రకమైన మోసం కేవలం విత్తనరంగంలోనే కాదు. అన్ని కీలకమైన రంగాల్లోనూ జరుగుతూనేవుంది.

దేశ ప్రయోజనాలనూ, దేశ ప్రజల ప్రయోజనాలనూ చిత్తశుద్ధితో ఆకాక్షించే వారందరూ యీ వాస్తవాలను అర్థంచేసుకొని, ఒక నిజమైన ప్రజాతంత్రవ్యవస్థ ఏర్పాటుకోసం ఉద్యమించాల్సిన అవసరం ఎంతైనా వుంది!

★

ప్రజల్ని విప్లవ కార్యాచరణకు కదిలించడమే

మన కర్తవ్యం

తరిమెల నాగిరెడ్డి అసెంబ్లీ ఉపన్యాసాలు, ఇంటర్వ్యూలు

పేజీలు : 32
వెల : రూ. 10/-

టి.ఎన్.ఎం ట్రస్ట్ పునర్ముద్రణ

ప్రజల్ని విప్లవ కార్యాచరణకు కదిలించడమే

మన కర్తవ్యం

తరిమెల నాగిరెడ్డి అసెంబ్లీ ఉపన్యాసాలు, ఇంటర్వ్యూలు

కాపీలకు : మైత్రీబుక్ హౌస్,
జలీల్ వీధి, కారల్ మార్క్స్ రోడ్,
విజయవాడ-2

కార్మిక హక్కులు దుస్తుల పరిశ్రమలోని మహిళా కార్మికులు సాధించిన ఘన విజయం

మన దేశంలో బ్రిడ్ యూనియన్ ఉద్యమానికి సుదీర్ఘ చరిత్ర, ప్రజల్లో పలుకుబడి వుంది. దేశంలో నయా ఉదారవాద పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక సంస్కరణల అమలు ప్రారంభం కావటానికి ముందుకాలం వరకూ బ్రిడ్ యూనియన్ ఉద్యమం ప్రదర్శించిన మిలిటెన్సీ, సాధించిన విజయాల చరిత్ర చిన్నది కాదు. అయినా ఈ పాతికేళ్ల 'సంస్కరణల అనంతర' కాలంలో ఉద్యమ కార్యకలాపాలు దాదాపు అదృశ్యమయిపోయి బ్రిడ్ యూనియన్ ఉద్యమం తన ప్రాభవాన్ని కోల్పోయింది. రాజకీయంగా, సంస్థాగతంగా అవగాహనల్లో ఉన్న అనేక బలహీనతలు ముసురుకొన్న ఫలితంగా బ్రిడ్ యూనియన్ ఉద్యమం తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించలేని స్థితికి చేరుకొన్నది. ఈ దశలో కార్మికలోకంలో నిరాశా పూరితమైన వాతావరణం అలముకొనివుండగా, పాతుకు పోయివున్న సాంప్రదాయక బ్రిడ్ యూనియన్ల నాయకత్వం మాత్రం గతంలో సాధించిన దానితో తృప్తిపడుతూ రాజీ పద్ధతులతో వ్యవహరిస్తున్నది.

మరోవైపు కార్మికులపై ఘోరమైన, అమాన వీయమైన శ్రమదోపిడీ అంతలుతకుండా సాగుతోంది. ఇదంతా ప్రభుత్వాల యొక్క అండతో బహిరంగంగా జరుగుతోంది. మహిళా సాధికారత పేరుతో, మహిళల్ని ఆర్థిక కార్యకలాపాలలో భాగస్వాముల్ని చేయడమన్న పేరుతో పారిశ్రామిక రంగంలోకి లక్షలాది మంది మహిళల్ని కార్మికులుగా చేశారు. మహిళల శ్రమను మరింత కారుచౌకగా కొల్లగొట్టడానికి అవకాశ ముండటమే దీనికి కారణం. మహిళలు దుర్భరమైన జీవన, పని పరిస్థితులమధ్య శ్రమచేస్తూ అమానవీయమైన సామాజిక జీవనాన్ని గడుపుతున్నారు.

మన వ్యవస్థ యొక్క అర్థ భూస్వామ్య స్వభావమూ, సమాజంలో స్థిరపడివున్న పితృస్వామిక సంస్కృతి, ఆచారాలు, సాంప్రదాయాలు అన్నీ కలిసి మహిళా కార్మికులను బడా పెట్టుబడికి, దాని యంత్రాలకు ఆధునిక బానిసలుగా కట్టిపడేశాయి. కుటుంబ వ్యవస్థ, సమాజంలో ఎదురయ్యే నిందలు - మహిళల్ని సంఘటిత పడనీయకుండా అడ్డుకొంటున్నాయి.

నయా ఉదారవాద పెట్టుబడిదారీ విధానాలు తమ సూపర్ లాభాల కోసం మహిళల శ్రమను అత్యంత అమానవీయంగా దోచుకొంటున్నాయి. దీనికోసం సమాజంలో మహిళల మీద ఉన్న ఆంక్షలను, సామాజిక అదుపాజ్ఞలను చాలా సమర్థవంతంగా వాడు కొంటున్నాయి. ఈ క్రమం ప్రస్తుతమున్న భూస్వామ్య సామాజిక సంబంధాలలోగాని, ఆచారాల్లో గానీ ఎటువంటి ప్రగతిశీలమైన మార్పునూ తీసుకురాదు.

మనదేశంలో ఎగుమతి ప్రధాన దుస్తుల పరిశ్రమలో మహిళలపై జరుగుతున్న శ్రమదోపిడీ యొక్క అత్యంత నిక్కువరూపం చాలా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. బంగ్లాదేశ్, శ్రీలంక, వియత్నాం, కాంబోడియాల్లోని దుస్తుల పరిశ్రమల్లో కూడా ఇదే పరిస్థితి నెలకొని వుంది. మహిళా సాధికారత, సంస్కరణల ద్వారా మహిళల్ని అభివృద్ధిలో భాగస్వాముల్ని చేయటం, ఆర్థికాభివృద్ధి, కార్పొరేట్ మేనేజ్మెంట్, కార్పొరేట్ నైతిక పనివిధానం మొదలైనవన్నీ ఎంత అవాస్తవికమైనవన్నది, ఈ పరిశ్రమల్లోని పరిస్థితులు నిరూపిస్తాయి. ప్రపంచస్థాయి బ్రాండ్లను తయారు చేస్తున్న దుస్తుల పరిశ్రమలో జరుగుతున్న ఘోరమైన శ్రమదోపిడీ వల్లనే యాజమాన్యానికి సూపర్ లాభాలు వస్తున్నాయన్నది వాస్తవం.

ఈ దుస్తుల పరిశ్రమల్లో మహిళా కార్మికుల్ని దాదాపు కట్టుబానిసలుగానే చూస్తున్నారు. చాలా ప్రాథమికమైన, కనీస హక్కులు కూడా మహిళా కార్మికులకు నిరాకరిస్తున్నారు. వాళ్ళకు సరైన రెస్ట్రూమ్లు లేవు. ఒక్క నిమిషం కాస్త విశ్రాంతిగా కూర్చోదామన్నా సరైన స్థలం లేదు. భోజన విరామం లేదు. పైచెప్పు లైంగిక వేధింపులు, తిట్లు నిత్యకృత్యం. విపరీతమైన పనిభారం, ఎక్కువ పని గంటలతోపాటు మహిళాకార్మికులు నిర్బంధంగా ఓవర్ టైమ్ పనిచేయాల్సి వుంటుంది. యాజమాన్యం ఇచ్చిన వసతి నుండిగానీ, ఫ్యాక్టరీ ఆవరణ నుండి గానీ మహిళలు బైటకి అడుగు పెట్టడానికి వీలేదు. మహిళా కార్మికులు యూనియన్లలో చేరకుండా యాజమాన్యం చాలా కఠినంగా అడ్డు కొంటుంది. ఫ్యాక్టరీ యాజమాన్యానికి అనుగుణంగా పనిగంటలు పెంచటం, షిఫ్టులు వేయటం మహిళలపై మరింత ఒత్తిడిని పెంచాయి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఈ సమస్యలను పరిష్కరించకపోగా కార్మిక చట్టాలనే సవరించడానికి పూనుకొన్నాయి. పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యం అని చెప్పుబడుతున్న ప్రస్తుత వ్యవస్థలో ఎన్నికయిన ప్రభుత్వాలనుండి కార్మికులకు ఎటువంటి ఉపశమనమూ లభించటం లేదు.

దీనికి తోడు ఈ ఆధునిక ప్రపంచీకరణ యుగంలో దుస్తుల పరిశ్రమలో మహిళా కార్మికులు తమ పదవీవిరమణ వయసు వరకూ ఉద్యోగం చేసే అవకాశం లేదు. చిన్న వయసులో, యౌవన దశలో ఉన్న మహిళల్ని మాత్రమే కార్పొరేట్ యాజమాన్యాలు పనిలోకి తీసుకుంటాయి. అదికూడా గర్భిణిగా వుండటం, పిల్లల్ని కనటం మొదలైన బరువు బాధ్యతలు లేని, పెళ్ళికాని వాళ్ళుగానీ, ఒంటరి మహిళలుగానీ

అయివుండాలి. నయా ఉదారవాద ఆర్థిక సంస్కరణలు మహిళా కార్మికులపై విధించిన అదనపు, అమాన వీయమైన నిబంధన ఇది. వీటన్నింటి వల్ల ఫ్యాక్టరీల్లో మహిళలు తక్కువకాలం మాత్రమే ఉద్యోగాలు చేయగలుగుతారు. ఉద్యోగం పోయాక పీడిత మహిళా కార్మికులు తమ స్వంత ఊళ్ళకు తిరిగిళ్ళి పెళ్ళిళ్ళు చేసుకొని జీవితాలు గడపవలసిందే.

ఈ మహిళా కార్మికులలో అత్యధిక భాగం గ్రామీణ ప్రాంతాల నుండి వచ్చినవారు, అందులోనూ దళిత, వెనుకబడిన వర్గాలకు చెందిన వారన్నది గమనించాలి. వీళ్ళు ఉపాధికోసం తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో ఇటువంటి ఉద్యోగాలు చేయవలసి వస్తోంది.

అసంఘటిత, అర్థ సంఘటిత, అనియత రంగాల్లో మహిళా కార్మికుల సంఖ్య విపరీతంగా పెరిగింది. కానీ ఇప్పటికీ పాతుకొనిపోయివున్న సాంప్రదాయక బ్రిడ్ యూనియన్లు మహిళా కార్మికుల ప్రయోజనాల కోసం, హక్కుల కోసం పోరాడే స్థితిలో లేవు. అనేక విధాలైన బలహీనతవల్ల ఈ బ్రిడ్ యూనియన్లు మహిళా కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారం గురించి కనీసం ఆలోచించడానికి కూడా సిద్ధంగా లేవు. కానీ నేటికీ ఇంకా కార్మికరంగంలో పనిచేస్తూనే ఉన్నామని చెప్పుకోవడానికి ఈ బ్రిడ్ యూనియన్లు మొక్కుబడిగా కార్యకమాల నిర్వహిస్తూ వస్తున్నాయి. ఇదంతా 1947 అధికారమార్పిడి తర్వాతి నుండి అనుభవిస్తున్న హోదాను నిలబెట్టుకోవడానికీ, అధికారంలో ఉన్న ప్రభుత్వాల దగ్గర పలుకుబడిని పెంచుకోవడానికీ మాత్రమేనన్నది వాస్తవం.

దుస్తుల పరిశ్రమలోని మహిళా కార్మికులు ప్రావిడెంట్ ఫండ్ ఖాతాలో తమ కష్టాల్లితంలో పొదుపు చేసుకొన్న డబ్బుతోపాటు యాజమాన్యపు వాటాను కలిపి మొత్తాన్ని తాము ఉద్యోగం మానేసేటప్పుడు తీసుకొనేవారు. ముందే చెప్పినట్లు రిటైర్మెంట్ వయసు దాకా మహిళా కార్మికులను ఉద్యోగంలో వుంచరు. పైగా అనేక అవసరాలు, కష్టభరితమైన సామాజిక జీవన స్థితిగతులు నిరంతరం వేధిస్తూ వుంటాయి. అందువల్ల మహిళా కార్మికులకు పనిమానేసినప్పుడు చేతికివచ్చే ప్రావిడెంట్ ఫండ్ డబ్బులు ఒక ఊరట.

అయితే కార్మికులకు రిటైర్మెంట్ వయసు (58 ఏళ్ళు) పూర్తయేదాకా ప్రావిడెంట్ ఫండ్ డబ్బులు తీసుకోవడానికి వీలేదని ఎన్.డి.ఏ. ప్రభుత్వం ఏకపక్షంగా ప్రకటించింది. ఇది మహిళా కార్మికుల్లో అప్పటికే గూడుకట్టుకొని ఉన్న ఆగ్రహానికి అజ్యం పోసింది. దుర్భరమైన జీవన, పని పరిస్థితులపట్ల తీవ్ర అసంతృప్తితో

ఉన్న మహిళా కార్మికులు ఈ చర్యతో ఆందోళనలోకి దిగారు.

మొదట తమిళనాడులోని తిరుపూర్ యూనిట్లో కార్మికులు ఏప్రిల్ 4వ తేదీ నుండి సమ్మె ప్రారంభించారు. తాము పొదుపు చేసుకొన్న ప్రావిడెంట్ ఫండ్ మొత్తాన్ని ఉద్యోగవిరమణ వయసు (58సం॥)కి ముందే తీసుకో కూడదంటూ కేంద్ర ప్రభుత్వం చేసిన ప్రకటనను ఉపసంహరించుకోవాలని డిమాండ్ చేశారు. ఇలా ప్రారంభంలో మూడు యూనిట్లకు చెందిన కార్మికులు పోరాటానికి ఆద్యులయ్యారు. తమిళనాడులోని తిరుపూర్ దుస్తుల పరిశ్రమలో మొత్తం 4 లక్షల మంది కార్మికులుండగా అందులో 70% మంది మహిళలే. వారిలో ఒడిషా, బీహార్, ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్రాల నుండి, నేపాల్ నుండి వచ్చిన మహిళాకార్మికులు 70 వేల మంది ఉన్నారు. సమ్మె చేస్తున్న వారిలో ఎక్కువ మంది ఉత్తరభారత దేశానికి చెందినవారున్నారు. వీళ్ళు పరిశ్రమలో నాలుగైదేళ్ళు పని చేసిన తర్వాత పెళ్ళికోసం, ఇంకా ఇతర అనేక కారణాల చేత ఉద్యోగాలు వదులుకోవలసి వస్తున్నది. తిరుపూర్ ఎక్స్‌పోర్ట్ అసోసియేషన్ రూ. 23,500 కోట్ల టర్నోవరుతో నడుస్తున్న రంగం. ఈ సమ్మె ఇంకా ఇతర యూనిట్లకు వ్యాపిస్తుందని భయపడిన యాజమాన్యం వెంటనే ఈ సమస్యను పరిష్కరించవలసిందిగా కార్మిక శాఖా మంత్రిని కోరింది. అసోసియేషన్ ఈ సమస్యపై కార్మిక శాఖామంత్రికి వివరిస్తూ 'ఈ సమ్మె వల్ల పరిశ్రమలో ఉత్పత్తి దెబ్బతింటుంది. అందువల్ల యూనిట్లు నిర్దేశించుకొన్న ఎగుమతి లక్ష్యాలను పూర్తి చేయలేవు. యూనిట్లు ఆర్థికంగా నష్టాల్లో పడిపోతాయి. భవిష్యత్తులో ఎగుమతి ఆర్డర్లను కూడా కోల్పోతాము' అని పేర్కొన్నది.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని విశాఖపట్నం ప్రత్యేక ఆర్థిక మండలిలో ఉన్న బ్రాండిక్స్ దుస్తుల పరిశ్రమలో మహిళా కార్మికులు ఏప్రిల్ 15 నుండి సమ్మె ప్రారంభించారు. ప్రావిడెంట్ ఫండ్ విషయమై ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వును వెనక్కి తీసుకోవాలని, జీతాలు పెంచాలని, పని పరిస్థితులు మెరుగుపరచాలని డిమాండ్ చేస్తూ ఆందోళన చేశారు. తీవ్రమైన నిర్బంధాన్ని ఎదుర్కొంటూ కూడా బ్రాండిక్స్ మహిళా కార్మికులు పోరాటం సాగించారు. శ్రీలంకకు చెందిన బహుళజాతి దుస్తుల తయారీ మరియు ఎగుమతుల పరిశ్రమ అయిన బ్రాండిక్స్‌లో 16 వేల మంది మహిళా కార్మికులు ఈ పోరాటంలో పాల్గొన్నారు. (తరువాతి 6వ పేజీలో)

ఆధునిక బానిస విధానం భారతదేశపు అర్థవలస- అర్థభూస్వామ్య స్వభావాన్ని నిర్ధారిస్తున్న వైనం

వాక్ ఫ్రీ ఫౌండేషన్ అనే సంస్థ ప్రపంచ బానిస విధాన సూచి - 2016ను విడుదల చేసింది. మొత్తం 25 దేశాల్లో, 53 భాషల్లో 42 వేల ఇంటర్వ్యూలు నిర్వహించిన తదనంతరం ఈ సూచిని విడుదల చేసింది. ఇందులో భాగంగా భారతదేశంలో కూడా 15 రాష్ట్ర స్థాయి సర్వేలు నిర్వహించారు.

ఈ సూచి అనేక విషయాలను వెల్లడి చేసింది. ఆధునిక బానిసత్వంలో, బహిరంగంగా కనిపిస్తూ, పైకి కనిపించకుండా కూడా చాలా అమానవీయమైన రూపాల్లో ప్రజలు హింసకు గురవుతున్న విషయంలో భారతదేశం మొదటిస్థానంలో వుంది. పురుషులు, స్త్రీలు, పిల్లలు మొత్తం 18.35 మిలియన్ల మంది భారతదేశంలో ఆధునిక బానిసత్వంలో చిక్కుకొని వున్నారని ఈ సర్వే నివేదిక అంచనా వేసింది.

ఆధునిక బానిసత్వం యొక్క బాధితుల సంఖ్య 2014లో 14.3 మిలియన్లు ఉండగా అది 2016 నాటికి 18.35 మిలియన్లకు పెరిగిపోయిందని కూడా ఈ రిపోర్టు వెల్లడి చేసింది. ఇది మన సమాజంలో గత రెండు సంవత్సరాలుగా సామాజిక ఆర్థిక రంగాల్లో సాధించిన "అభివృద్ధి" అన్నమాట! మోడీ ప్రభుత్వం నాయకత్వంలో ఎన్.డి.ఎ. పాలకులు సాధించామని

ప్రచారం చేసుకొంటున్న అభివృద్ధి యొక్క అసలు రూపం ఇదే.

భారతదేశంలో ఆధునిక బానిసత్వం వివిధ రూపాల్లో కొనసాగుతోంది. వ్యభిచారంకోసం మానవ అక్రమరవాణా రూపంలో, నిర్బంధ చాకిరీ రూపంలో, అప్పుతీరే వరకూ నిర్బంధంగా చాకిరీ చేయటం రూపంలో, బలవంతపు వివాహాల రూపంలో ఇది అమలవుతున్నది.

మనదేశంలో వ్యవసాయరంగం తీవ్రమైన సంక్షోభంలో వుంది. తద్వారా గ్రామీణ ప్రాంతాలు కూడా సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నాయి. ఈ స్థితిలో గ్రామీణ శ్రామిక జనం ఉపాధికోసం ఇటుక బట్టిల్లో, మరణోట్లలో, నిర్మాణ రంగంలో, వస్త్ర తయారీ రంగాల్లో నిర్బంధ శ్రామికులుగా మారక తప్పని స్థితికి నెట్టబడ్డారు. గ్రామీణ రుణభారం అనేది రుణగ్రస్తమైన కుటుంబాల్లో భార్యలను, పిల్లలను బాలకార్మికులుగా, నిర్బంధ శ్రామికులుగా పనికి నెట్టింది. గ్రామీణ పేదరికం వల్ల ఆడపిల్లలు వ్యభిచార కొంపలకు అమ్ముడు పోవటమో, లేకపోతే వ్యవసాయ క్షేత్రాల్లో బానిస కూలీలుగా మారటమో జరగక తప్పటంలేదు. గ్రామాల్లో నెలకొని ఉన్న దుర్భర పరిస్థితుల ఫలితంగా ఆడపిల్లలు, మహిళలు సెక్స్ మాఫియా రాకెట్ల చేతికి

చిక్కి అత్యంత హీనంగా, ఘోరంగా వంచించ బడుతున్నారు. చివరికి ఆధునిక కార్పొరేట్ ఉద్యోగ రంగంలో కూడా అమానవీయ, భూస్వామ్య విధానాలు, నిర్బంధంగా చాకిరీ చేయించటం చాలా ఎక్కువగా ఉన్నాయి. ఇటీవల ఎగుమతి ఆధారిత దుస్తుల పరిశ్రమరంగంలో మహిళా కార్మికుల అనుభవాలు దీనినే రుజువు చేశాయి. ఇంటి పనిమనుషులు ఆధునిక బానిసత్వంలో చెప్పలేనన్ని రకాలుగా వేధింపులకు గురవుతున్నారు.

వ్యక్తులు, నేరస్థగుంపులు, కుటుంబాలు, వ్యాపార సంస్థలు, గ్రామీణ పట్టణ ప్రాంతాల్లోని పెత్తందార్లు, కార్పొరేట్ రంగంలో కార్మికుల్ని హింసించి పనిచేయించుకొనే అన్యాయమైన పద్ధతులు, నిర్బంధిస్తామని భయపెట్టటం, మోసం చేయటం, అధికారం ఉపయోగించటం తదితర కారణాల నేపథ్యంలో ప్రజలు బానిసత్వపు వలలో చిక్కుకొని, స్వతంత్రతను కోల్పోయి, దానినుండి బైటపడలేని దుస్థితిలో మగ్గిపోతున్నారు.

భారతదేశంలో అమలవుతున్న ప్రజావ్యతిరేక రాజకీయ విధానాలు, అభివృద్ధి నిరోధక సామాజిక - సాంస్కృతిక, ఆర్థిక, భూస్వామ్య విధానాలు ఈ ఆధునిక

బానిసత్వానికి కారణం. ఆర్థిక సంస్కరణలు పూర్తిగా విఫలమవటం, ప్రత్యేకించి ఆర్థిక, సాంస్కృతిక, శ్రామిక రంగాలలో భూస్వామ్య విధానాలను రూపుమాపటంలో ఈ ఆర్థిక సంస్కరణలు పూర్తిగా విఫలం కావటం కూడా ఆధునిక బానిసత్వానికి హేతువు.

సామ్రాజ్యవాద ప్రభువుల ఆదేశాల కనుగుణంగా మన పాలకవర్గాలు, పాలకులు మహాత్మాహంత్తో భారతదేశంలో అమలుచేసిన నయాఉదారవాద ఆర్థిక విధానాలు భారతదేశపు అర్థవలస - అర్థ భూస్వామ్య వ్యవస్థయొక్క మౌలిక స్వభావాన్ని ఏమాత్రం మార్చలేదు. పైచెప్పు 1947 అధికార మార్పిడి కాలం నుండి నేటి వరకూ ఈ వ్యవస్థ యొక్క దోపిడీ స్వభావాన్ని మరింత బలపరుస్తూ, విస్తృత పరుస్తూ వచ్చాయి.

సంకుచితత్వానికి, తిరోగామి సామాజిక - సాంస్కృతిక, ఆర్థిక విధానాల అమలుకు ప్రతిరూపంగా ఆధునిక బానిసత్వ విధానం భారతదేశంలో చాలా ప్రబలంగా వున్నది. ఇది భారతదేశం సామాజిక వ్యవస్థ యొక్క అర్థవలస, అర్థభూస్వామ్య స్వభావాన్ని మరొకసారి నిర్ధారిస్తున్నది. నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవ అవశ్యకతను మరింతగా నొక్కిచెప్తున్నది. ★